Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 4 (1754) ♦ Субота, 10 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Черкащина: погляд зблизька

Учора, 9 січня, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прибув у Черкаську область. Робочі зустрічі глави парламенту розпочалися з відвідання акціонерного товариства «Уманьферммаш», зацікавленої розмови з колективом Уманської сільськогосподарської академії та педагогічною громадськістю міста.

Насичена була й програма перебування Олександра Мороза у Тальнівському районі та в місті Сміла, де відбулися багатолюдні зустрічі з жителями цих населених пунктів.

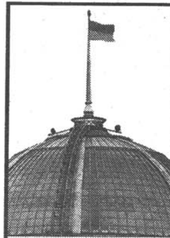
Сьогодні, у суботу, Голова Верховної Ради ознайомиться з роботою ВАТ «Черкаське хімволокно», передбачено зустрічі з керівниками підприємств, лідерами політичних партій та об'єднань, із громадськістю обласного центру.

Докладніше про робочий візит глави парламенту до Шевченкового краю «Голос України» розповість у наступному номері.

І ось, нарешті, трава біля дому...

Прибуття першого космонавта-дослідника незалежної України Леоніда Каденюка на батьківщину заплановано на 12 січня. Космонавту буде вручено державну нагороду та ключі від квартири в Києві.

У столиці України Леонід Каденюк матиме зустрічі з керівниками країни, представниками Національного космічного агентства, Національної Академії наук, народними депутатами України. Потім він побуває на батьківщині в Чернівецькій області, повідомляє «ДІНАУ-Укрінформ».

Закон України ПРО ЦЕНТРАЛЬНУ ВИБОРЧУ КОМІСІЮ

3–5

Прем'єр і «Панасонік» на берегах Случа

6

Здобуття Вітчизни

8–9

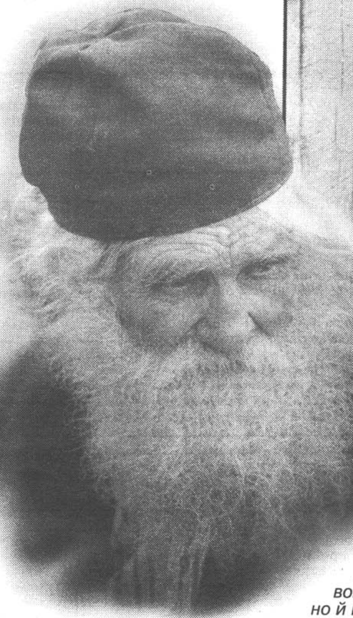
Що не впало в око, те пішло за водою

Багатьох тішить, що урядовці пішли в народ. Особливо під час свят. Легко роздають подарунки, обіцянки. Не переповідатимемо, скільки надаровано та наобіцяно прем'єром та його почтом мешканцям західних областей. Зупинимося лише на тому, що не впало в урядове око.

Скажімо, проблема підтоплення житлових споруд, м'яко кажучи, давня. Зрозуміло, що Валерію Пустовойтенку під час перебування на Рівненщині помітити якихось двадцять підтоплених підвалів було ніколи. Але не знати катастрофічної ситуації, що склалася на Херсонщині, — гріх. Тим паче, не допомогти потерпілим.

(Закінчення на 2-й стор.).

Діди і діти: лице сучасності

Ось істина, від якої нікуди не подінешся: у нашому суспільстві є лише дві категорії по-справжньому соціально активного населення. Це, умовно кажучи, діди (або баби) і — діти. Їхній соціальній активності може позаздрити будь-який високопоставлений політик. Вони з ранку до вечора при ділі, вони завжди там, де їм треба (хоч їх туди офіційно й не просять!). І все це — без охорони, без ескорту і референтів, без тіньових покровителів чи закордонної підтримки. Справді, за ними не стоять ніякі спонсорські сили, їх не сприймають усерйоз — а вони тим часом усе встигають. В усякому разі, перші встигають завершити життєвий шлях, а другі — вирости, не залишаючись при цьому на другий строк і не чіпляючись за свій статус. Навіть дивно: чому з оцих категорій не обирають президентів та інших потрібних державі людей?

Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО (м. Старобільськ) та Сергія КОВАЛЬЧУКА, «Голос України».

Виробництво людей на конвеєр?

Спроби клонувати людину «безвідповідальні, неетичні та непрофесійні». Так відреагував прес-секретар Білого дому Майкл Маккеррі на повідомлення, що чиказький фізик Річард Сід планує протягом 90 днів уперше спробувати клонувати людину і вже провадить переговори щодо цього з однією гінекологічною клінікою. Проте потяг уже рушив. І, схоже, що, незважаючи на протести міжнародної спільноти, вчені сповнені рішучості завершити найскандальніший проект XX століття.

(Закінчення на 10-й стор.)

Лист на першу сторінку

На тобі, вчителько, ящик горілки і не сумуй

Нам не відшкодовували заборгованості із зарплати за вересень, жовтень, листопад, грудень 1996 року. Щоправда, двічі провели взаємозалік за компослуги (газ, світло, телефон). Цим скористалася мізерна частка колективу: решта або вчасно розрахувалася, або не має газу. Потім дали по ящику горілки. А у більшості ж борг скоро сягне п'ятисячі гривень. Держадміністрація каже, що чекають коштів з Києва. А вони Тернопільську область мовби обминають. Може, ми чим завинили перед державою? Наприклад, тим, що працюємо з дітьми і свято виконуємо свої обов'язки?

Учителі Коропецької загальноосвітньої школи I—III ступенів.

Монастириський район Тернопільської області.

P.S.

○ Припинено пошук російського сейнера, що зник у середині грудня у північно-східній частині Чорного моря.

○ Відкрите акціонерне товариство «Харківський завод «Електроприлад» уперше в Україні розробило патентно-чисті побутові лічильники турбінного типу.

○ Врятовано 14 рибалок, яких у Каховському водоймищі на крижині віднесло далеко від берега.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 39 Закону України «Про вибори народних депутатів України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину третю статті 39 Закону України «Про вибори народних депутатів України» викласти в такій редакції:

«3. До бюлетеня для голосування по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу вносяться назви політичних партій, виборчих блоків партій у порядку, визначеному жеребкуванням, що проводить Центральна виборча комісія після реєстрації списків кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків партій з обов`язковим переліком політичних партій, які утворили виборчий блок, а також із зазначенням прізвищ з ініціалами перших п`яти кандидатів із внесеного кожною політичною партією, виборчим блоком партій списку кандидатів у депутати. Праворуч від кожної назви політичної партії, виборчого блоку партій розташовується порожній квадрат».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ, 25 грудня 1997 року.
№ 783/97-ВР

Миронівський округ: є кандидат, є претенденти

8 СІЧНЯ першим у Миронівському виборчому окрузі № 92 зареєструвався кандидатом у народні депутати Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Його кандидатуру висунула спільна конференція київських обласних організацій Соціалістичної партії України та Селянської партії України, що відбулася 30 грудня минулого року. Про це повідомив нашому кореспондентові голова Миронівської окружної виборчої комісії Михайло Пономаренко.

Прогнозів про кількість кандидатів, котрі балотуватимуться в Миронівському виборчому окрузі, Михайло Прокопович уник. Однак повідомив, що до окружкому вже надійшло три заяви від претендентів у кандидати. Суперниками Олександра Мороза на парламентських виборах мають намір бути народний депутат України Анатолій Даниленко, завідуючий відділом Комітету у справах релігій при Кабінеті міністрів Петро Калашник, учителька середньої школи Ніна Молодорич. Вони одержали підписні листи для збирання підписів на свою підтримку. Як відомо, кандидат, котрий висувається не від партії, має зібрати півтори тисячі підписів виборців.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

У номер

Що не впало в око, те пішло за водою

(Початок на 1-й стор.).

Адже лише в одному Голопристанському районі вода взяла у полон 1851 будинок. Ущент зруйновано 18. Загалом постраждало 65 населених пунктів. І в них 6396 осель. Здебільшого біда сталася через занедбані дренажні системи. Колись їх працювало близько 500, нині в дії лише 47.

Не ліпша ситуація й на Миколаївщині. Через непридатність дренажних систем піднялися грунтові води. Щоправда, розливу річок чи якихось водоймищ не спостерігають.

Звісно, щоб убезпечити себе від таких нещасть, потрібні нові дослідження, проекти, зрештою, урядові рішення. Щоб поставити справу на державну основу, адже проблема — глобальна, для її розв'язання треба чималі кошти. А не лише порожні балачки.

Граната — новітній засіб боротьби зі словом

Ми вже повідомляли про вибух, що стався у четвер о 3-й годині 37 хвилин в редакції міської газети «Вечерняя Горловка». У приміщенні перебували двоє співробітників, які, на щастя, не постраждали. Правоохоронці, які розслідують справу, вважають, що невідомі використали ручну гранату, попередньо розбивши шибку в кабінеті першого заступника головного редактора Олега Васильєва. Вибухом пошкоджено меблі й оргтехніку. Керівництво газети стверджує, що ніяких попередніх погроз не отримувало. Згадані події —цілком можлива реакція на публікації, що в них викривалися дії місцевих злочинних угруповань.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Не по-сусідськи

Депутати міської ради прикордонного міста-порту Рені на своїй черговій сесії висловили глибоку стурбованість з приводу ситуації, що складається в їхньому регіоні у відносинах з сусідньою Молдовою. Відомо, що уже тривалий час на міждержавному та дипломатичному рівнях триває робота щодо делімітації та демаркації кордону між Україною та Молдовою. Питання це складне, воно вимагає виваженого й відповідального підходу з обох сторін. Однак у сусідній країні, констатують ренійські депутати, не стали очікувати його розв'язання. Ігноруючи добросусідські відносини, не лише розробили, а й почали споруджувати нафтопереробний комплекс на березі Дунаю, недалеко від Рені. У такий спосіб захоплюється близько 400 метрів прибережної української території. Об'єкт може не вписатися в погоджуваний міждержавний кордон, що пройде між Україною та Молдовою.

Стурбовані ренійці й тим, що майбутня діяльність нафтового терміналу негативно позначиться на соціально-економічній та екологічній ситуації в регіоні. Його мешканці використовують для пиття воду з Дунаю і з'єднаних з ним озер.

Керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», депутати Рені звернулися до Верховної Ради України та Одеської обласної ради народних депутатів. Вони просять вжити відповідних заходів на міждержавному та дипломатичному рівнях, щоб не допустити відчуження сусідами на свою користь української території та припинити будівництво нафтотерміналу на околиці їхнього міста.

Рені
Одеської області.

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Йому любов'ю відповів народ

У приміщенні обласної газети «Черкаський край», відкрито літературно-меморіальний музей Василя Симоненка. На світлих урочистостях, присвячених пам'яті незабутнього лицаря української поезії, були присутні син поета Олесь Симоненко, онука Мирослава, двоюрідна сестра Любов Сердюк-Баран, сивочолі побратими по журналістському перу, багато літніх і молодих черкащан.

Серед експонатів музею, з любов'ю зібраних працівниками газети «Черкаський край», в якій свого часу мужнів Василів голос, обласного краєзнавчого музею, шанувальниками творчості поета — друкарська машинка, письмовий стіл, за яким працював молодий журналіст, багато фотознімків і рукописів.

Восьмого січня нинішнього року Василеві Симоненку виповнилося б 63. Поетова доля вмістилася у 28 спалахів-років, творчий період яких пройшов у Шевченковому краї. Ось чому, відкривши літературно-меморіальний музей улюбленого поета, черкащани поставили собі за мету спорудити й пам'ятник Василеві Симоненку. Ініціативна група зі створення проекту розпочала свою роботу.

Черкаська область.

Іван ВАЛЬКО, професор, платник податків на пенсії

Не усі злодії, не усі добродії

Колегія Вінницької податкової обладміністрації підбила підсумки діяльності Немирівської ДПА за минулий рік.

Цікаво, що колегія проходила в Немирові, тобто була виїзною. За участю і податківців райцентру, і платників податків — представників промислових структур, КСП, бюджетних організацій. Тобто відкритою. На думку учасників колегії, розшарування платників податків, як висловився голова КСП Віталій Дикун, на «злодіїв і добродіїв» спонукає державу до посилення адміністративної та кримінальної відповідальності за ухилення громадян від свого громадянського обов'язку. Але адміністративний тиск у сполученні з податковим заганятиме економіку далі «в тінь» і, до того ж, принесе лише тимчасовий успіх. Проблему можна зняти тільки за умови, коли підприємець і податківець у справі бюджетної політики стануть спільниками. І, схоже, перший крок до цього — спільні колегії, де не лише заслуховуються звіти (Немирівська ДПА мобілізувала до бюджету на 20 відсотків більше податкових платежів, ніж за відповідний період позаминулого року), а й торується шлях до взаєморозуміння.

Михайло ТАРАБАН, журналіст

Валерій Пустовойтенко виписав рецепт. На руйнування

НА ПРОХАННЯ прем'єр-міністра Росії Віктора Чорномирдіна до українського уряду посприяти розрахункам корпорації «Єдині енергетичні системи України» з російськими партнерами, прем'єр Валерій Пустовойтенко несподівано доручив силовим структурам розслідувати ділову активність ЄЕСУ.

Аби прем'єрська стурбованість вказівкою з Москви виглядала сумлінішою, глава українського уряду вдався до драматизації листа Чорномирдіна і додав до його тексту власну фразу про можливість відключення Росією газу для України. В дусі вже звичної для виконавчої влади демонізації ЄЕСУ, п. Пустовойтенко ще до початку слідства виніс вирок корпорації: «Товари вивезли — грошей нема. Самі борги за газ».

Проте, згідно з інформацією, що містилася безпосередньо у листі російського прем'єра, а також у заяві з цього приводу корпорації ЄЕСУ, російська сторона:

а) виступає з проханням посприяти виконанню зобов'язань ЄЕСУ перед російськими партнерами (Міністерство оборони РФ);

б) жодним чином не погрожує припинити постачання газу Україні посеред зими. (Цю фразу п. Пустовойтенко, як згадувалося вище, додав до листа Чорномирдіна з власної ініціативи.)

Некоректний, з точки зору міжнародної економічної діяльності, демарш Валерія Пустовойтенка стає тим очевиднішим, чим переконливішим виглядає механізм утворення заборгованості ЄЕСУ перед Міноборони РФ.

Реалізації контракту ЄЕСУ з Міноборони Росії заважає репресивна діяльність уряду Пустовойтенка проти ЄЕСУ. Декларуючи свою прихильність до ринкових відносин, теперішній уряд з літа 1997 року вдається до блокування фінансових рахунків корпорації, організації численних невмотивованих перевірок контролюючими та правоохоронними органами, витіснення ЄЕСУ з газового ринку, давання особисто п. Пустовойтенком вказівок директорам підприємств — партнерів ЄЕСУ не провадити розрахунки з корпорацією та не відвантажувати їй продукцію. В тому числі й ту, яка має бути відправлена Росії в рахунок отриманого звідти газу.

Важко собі уявити, що це відбувається заради поліпшення розрахунків української структури з її російським партнером. Або з метою сприяння розвиткові ринкових механізмів в Україні та стабілізації газопостачання в зимовий період чи з метою захисту національних економічних інтересів України.

А от у схему свідомого руйнування однієї з найбільших недержавних структур в країні поведінка уряду Пустовойтенка вкладається з дивовижною точністю. За цією схемою раніше знищувалося чимало підприємців, що раптово втрачали прихильність українських владомощців. Наприклад, недавній скандал навколо репресій проти концерну «Денді», що спонсорував газету «Киевские ведомости», яка насмілилася критикувати діяльність мера Києва Олександра Омельченка та Президента Кучми.

Російську сторону навряд чи обходять політичні симпатії п. Пустовойтенка та його внутрішньоукраїнські інтриги. Як видно з листа російського прем'єра, уряд Росії зацікавлений у співпраці з ЄЕСУ і вважає корпорацію надійним партнером. Інакше важко пояснити клопотання російської сторони, викладене у формі особистого прохання прем'єра Чорномирдіна до особисто В. Пустовойтенка «посприяти своєчасному і повномасштабному виконанню ПФК ЄЕСУ своїх зобов'язань перед російськими партнерами».

Але Валерію Павловичу не те важить. Йому головне — виписати рецепт на руйнування. Цікаво, а чи знає він хоча б один рецепт творення? Бо ламати, звісно, не будувати...

Київ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЦЕНТРАЛЬНУ ВИБОРЧУ КОМІСІЮ

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Центральної виборчої комісії

Центральна виборча комісія (далі — Комісія) є постійно діючим державним органом, який відповідно до Конституції України, цього та інших законів України забезпечує організацію підготовки і проведення виборів Президента України, народних депутатів України, а також всеукраїнських референдумів.

Комісія здійснює консультативно-методичне забезпечення виборів до місцевих рад, сільських, селищних, міських голів і проведення місцевих референдумів.

Комісія очолює систему виборчих комісій, які утворюються для підготовки і проведення виборів Президента України, народних депутатів України та всеукраїнського референдуму, спрямовує їх діяльність.

Комісія є юридичною особою, має печатку із своїм найменуванням.

Стаття 2. Основні принципи діяльності Комісії

Комісія відповідно до своїх повноважень забезпечує здійснення передбачених Конституцією України та законами України принципів і засад виборчого процесу, реалізацію виборчих прав громадян.

Комісія будує свою діяльність на принципах законності, незалежності, об'єктивності, компетентності, професійності, колегіальності розгляду і вирішення питань, обгрунтованості прийнятих рішень, відкритості і гласності.

Стаття 3. Незалежність Комісії

Комісія є незалежним державним органом, який здійснює свої повноваження самостійно, незалежно від інших державних органів та органів місцевого самоврядування.

Комісія зобов'язана діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України, цим Законом та іншими законами України.

Порядок утворення, склад, повноваження та організація діяльності Комісії визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

Втручання будь-яких органів, посадових і службових осіб, громадян та їх об'єднань у вирішення питань, що належать до повноважень Комісії, не допускається, крім випадків, передбачених законами України.

Гарантії незалежності Комісії у здійсненні своїх повноважень встановлюються Конституцією України, цим та іншими законами України.

Стаття 4. Відкритість і гласність у діяльності Комісії

Діяльність Комісії здійснюється відкрито і гласно.

На засіданнях Комісії мають право бути присутніми кандидати у Президенти України, кандидати у народні депутати України, їх довірені особи, представники політичних партій, виборчих блоків партій, представники органів законодавчої, виконавчої, судової влади, органів місцевого самоврядування, засобів масової інформації, а також офіційні спостерігачі від інших держав, міжнародних організацій, громадських організацій України. За рішенням Комісії на її засіданні можуть бути присутні і інші особи.

На засіданнях Комісії при розгляді заяв і скарг мають право бути присутніми представники заінтересованих сторін.

Рішення Комісії публікуються в центральних і місцевих засобах масової інформації у випадках і в строки, встановлені законами України «Про вибори Президента України», «Про вибори народних депутатів України», «Про всеукраїнський та місцеві референдуми».

Стаття 5. Місцезнаходження та атрибути залу засідань Комісії

Місцезнаходженням Комісії є столиця України — місто Київ.

На будинку, де знаходиться Комісія, вивішується Державний Прапор України. Державний Герб України та Державний Прапор України є обов'язковими атрибутами залу засідань Комісії.

Розділ II. ПОРЯДОК УТВОРЕННЯ, СКЛАД ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОМІСІЇ

Стаття 6. Порядок утворення та склад Комісії

Верховна Рада України призначає на посаду та припиняє повноваження членів Комісії за поданням Президента України.

До складу Комісії входять 15 членів Комісії.

Кандидатури осіб на посади членів Комісії попередньо обговорюються в депутатських групах і фракціях, а їх призначення проводиться за наявності висновків відповідного Комітету Верховної Ради України.

Голова Комісії, заступник Голови Комісії, секретар Комісії обираються з числа членів Комісії шляхом таємного голосування на її засіданні.

Голова Комісії, заступник Голови Комісії, секретар Комісії, а також не менше третини інших членів Комісії повинні мати вищу юридичну освіту.

Після сформування Комісії відповідно до цього Закону її персональний склад протягом року не можна змінювати більш як на одну третину.

Комісія працює на постійній основі. Члени Комісії звільняються від виконання виробничих або службових обов'язків за попереднім місцем роботи.

Строк повноважень членів Комісії — 6 років.

Стаття 7. Вимоги до членів Комісії

Членом Комісії може бути громадянин України, який на день призначення досяг двадцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні не менше п'яти останніх років та володіє державною мовою.

Член Комісії не може бути народним депутатом України або мати інший представницький мандат, бути кандидатом у Президенти України, кандидатом у народні депутати України, їх довіреною особою, представником або уповноваженою особою політичної партії, виборчого блоку партій, що беруть участь у виборах, подружжям та іншим близьким родичем кандидата, а також перебувати в їх підпорядкуванні, членом іншої виборчої комісії, членом ініціативної групи всеукраїнського референдуму та в інших випадках, передбачених законами України.

Член Комісії не може входити до складу органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, займатися підприємницькою або іншою діяльністю, крім викладацької, наукової та творчої у вільний від роботи час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку.

Не може бути призначений до складу Комісії громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Член Комісії, який до свого призначення на посаду був членом будь-якої політичної партії, на час здійснення своїх повноважень зупиняє членство у цій партії. Він не може брати участь в її діяльності чи виконувати доручення органу партії.

У разі реєстрації члена Комісії кандидатом у Президенти України, кандидатом у народні депутати України, їх довіреною особою, представником або уповноваженою особою політичної партії, виборчого блоку партій, що беруть участь у виборах, членом ініціативної групи з всеукраїнського референдуму його повноваження в Комісії зупиняються до вирішення питання про їх припинення у встановленому чинним законодавством порядку з моменту його реєстрації.

Стаття 8. Присяга члена Комісії

Члени Комісії перед вступом на посаду складають на пленарному засіданні Верховної Ради України таку присягу:

«Я (прізвище, ім'я та по батькові), присягаю Українському народу при здійсненні своїх повноважень у Центральній виборчій комісії додержуватися Конституції України та законів України, позапартійної позиції, бути об'єктивним у вирішенні питань, що належать до відання Комісії, забезпечувати реалізацію і захист виборчих прав громадян України».

Особа, яка склала присягу, ставить свій підпис під текстом присяги.

Відмова члена Комісії скласти присягу є підставою для скасування Верховною Радою України рішення про його призначення на посаду.

Комісія є повноважною з моменту призначення на посаду та складення присяги не менш як двома третинами її складу.

Стаття 9. Організація діяльності Комісії

Комісія є колегіальним органом, який приймає рішення після розгляду на своїх засіданнях питань, що належать до її відання.

Діяльність Комісії організовують Голова Комісії, заступник Голови Комісії та секретар Комісії.

Стаття 10. Засідання Комісії

Основною організаційною формою діяльності Комісії є її засідання. На засіданні Комісії може бути розглянуто будь-яке питання, яке відповідно до цього та інших законів України належить до компетенції Комісії.

Засідання Комісії скликаються її Головою, а у разі його відсутності — заступником Голови Комісії. У разі відсутності Голови Комісії, заступника Голови Комісії чи їх відмови скликати засідання Комісії воно може бути скликане не менш як третиною членів Комісії з обов'язковим повідомленням усіх членів Комісії про час і місце засідання.

Засідання Комісії веде Голова Комісії або заступник Голови Комісії, а в разі невиконання ними з будь-яких причин своїх функцій Комісія визначає зі свого складу головуючого на засіданні.

Засідання Комісії проводиться згідно з регламентом Комісії і є правомочним за наявності не менш як двох третин її складу, встановленого у частині другій статті 6 цього Закону.

Порядок денний засідання Комісії формує її Голова, а в разі його відсутності — заступник Голови Комісії або головуючий на засіданні.

У засіданнях Комісії можуть брати участь особи, зазначені в частинах другій і третій статті 4 цього Закону.

Кожна політична партія, виборчий блок партій, список кандидатів у депутати яких зареєстровано для участі у виборах, можуть на період виборчої кампанії делегувати одного представника до Комісії для участі в її засіданнях з правом дорадчого голосу.

Комісія може прийняти рішення про позбавлення права участі в засіданні осіб, зазначених у частинах другій і третій статті 4 цього Закону, якщо вони втручаються у роботу Комісії і перешкоджають проведенню її засідання.

Комісія веде протокол засідання, який підписується Головою Комісії, а у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті, — головуючим на засіданні Комісії, а також секретарем Комісії.

Стаття 11. Рішення Комісії

Комісія за результатами розгляду питань на засіданнях у межах своїх повноважень приймає рішення.

Рішення Комісії приймаються у формі постанов відкритим голосуванням більшістю голосів від персонального складу Комісії. За рівної кількості голосів членів Комісії, поданих під час голосування, прийнятим вважається те рішення, за яке голосував головуючий на засіданні Комісії.

Член Комісії, присутній на її засіданні, який не погоджується з рішенням, прийнятим Комісією, має право викласти окрему думку, що в письмовій формі додається до протоколу засідання Комісії.

Рішення Комісії підписуються Головою Комісії, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 10 цього Закону, —головуючим на засіданні Комісії.

Рішення, прийняті Комісією, можуть бути змінені тільки самою Комісією або за рішенням суду.

Рішення Комісії у вападках, передбачених законодавством, може бути оскаржене у встановленому законом порядку до суду.

Стаття 12. Обов'язковість рішень та законних вимог Комісії

Рішення Комісії, прийняті в межах її повноважень, є обов'язковими для виконання.

Рішення Комісії підлягають обов'язковому розгляду організаціями і посадовими особами, яких вони стосуються. Про результати їх розгляду чи вжиті заходи повинно бути повідомлено Комісію у встановлений нею строк.

Керівники, інші посадові чи службові особи державних органів, органів місцевого самоврядування, політичних партій, інших об'єднань громадян, підприємств, установ і організацій, виборчих комісій та комісій всеукраїнського референдуму в порядку, передбаченому законодавством, зобов'язані на вимогу Комісії прибути на її засідання, надавати необхідні відомості і матеріали, відповідати на запитання.

У разі виявлення в процесі перевірок чи розгляду на засіданнях Комісії питань, що належать до її повноважень, порушень закону, ознак корупції чи інших правопорушень, відповідні матеріали передаються до правоохоронних органів.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, посадові і службові особи цих органів зобов'язані сприяти Комісії у здійсненні нею своїх повноважень.

Невиконання, неналежне, несвоєчасне виконання рішень Комісії, вимог її посадових осіб тягне за собою юридичну відповідальність, встановлену законами України.

Розділ III. ПОВНОВАЖЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Стаття 13. Повноваження Комісії щодо організації підготовки і проведення виборів Президента України

Центральна виборча комісія:

1) організовує підготовку і проведення виборів Президента України;

2) забезпечує в межах, визначених законами України, реалізацію і захист конституційних виборчих прав громадян України при проведенні виборів Президента України;

3) здійснює контроль за додержанням конституційних норм виборчого права та виконанням Закону України «Про вибори Президента України» і забезпечує однакове їх застосування на всій території України у межах своєї компетенції;

4) звертається у разі необхідності до Конституційного Суду України щодо тлумачення Закону України «Про вибори Президента України», інших законів України або окремих їх положень з питань проведення виборів Президента України, вносить в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законів з питань проведення виборів Президента України;

5) утворює виборчі округи по виборах Президента України;

6) публікує інформацію про строки проведення виборчої кампанії, список округів та інші матеріали про свою діяльність;

7) спрямовує, координує та контролює діяльність виборчих комісій з виборів Президента України;

8) встановлює порядок використання коштів на проведення виборів Президента України і розподіляє їх по виборчих комісіях та відповідних радах, сприяє забезпеченню виборчих комісій приміщеннями, транспортом, зв'язком, розглядає інші питання матеріально-технічного забезпечення виборів;

(Закінчення на 4—5-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЦЕНТРАЛЬНУ ВИБОРЧУ КОМІСІЮ

(Початок на 3-й стор.).

9) встановлює форми виборчих бюлетенів по виборах Президента України, списків виборців, протоколів засідань виборчих комісій, інших виборчих документів, зразки виборчих скриньок для голосування, печаток виборчих комісій, визначає порядок зберігання та передачі виборчих документів;

10) заслуховує повідомлення виборчих комісій, керівників міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою і проведенням виборів Президента України;

11) реєструє політичні партії та їх виборчі блоки, які виявили намір висунути свого кандидата у Президенти України;

12) проводить реєстрацію кандидатів у Президенти України, відповідно до закону продовжує строки збирання підписів на підтримку претендента на кандидата в Президенти України, подання виборчих документів, вирішує інші питання, пов'язані з реєстрацією кандидатів у Президенти України, в разі виникнення обставин, що не залежать від осіб, які балотуються, інших суб'єктів виборчого процесу;

13) встановлює результати виборів Президента України, публікує в пресі та оголошує в інших засобах масової інформації повідомлення про результати виборів Президента України;

14) вручає посвідчення Президенту України про обрання його на цю посаду;

15) вносить до Верховної Ради України подання про призначення повторних виборів Президента України;

16) забезпечує акредитацію на виборах Президента України офіційних спостерігачів від інших держав та міжнародних організацій відповідно до положення про статус спостерігачів, що затверджується Комісією, видає їм відповідні посвідчення;

17) розглядає звернення, заяви і скарги громадян на рішення та дії або бездіяльність виборчих комісій (крім заяв і скарг на неправильності у списках виборців), скасовує, змінює рішення виборчих комісій, які суперечать закону, або зупиняє їх дію, приймає інші рішення з цих питань;

18) здійснює інші повноваження відповідно до Закону України «Про вибори Президента України», цього та інших законів України.

Стаття 14. Повноваження Комісії щодо організації підготовки і проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія:

1) організовує підготовку і проведення виборів народних депутатів України;

2) забезпечує в межах, визначених законами України, реалізацію і захист конституційних виборчих прав громадян України при проведенні виборів народних депутатів України;

3) здійснює на всій території України контроль за виконанням виборчого законодавства і забезпечує відповідно до законів України його однакове застосування;

4) звертається у разі необхідності до Конституційного Суду України щодо тлумачення Закону України «Про вибори народних депутатів України», інших законів України або окремих їх положень з питань проведення виборів народних депутатів України, вносить в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законів з питань проведення виборів народних депутатів України;

5) очолює систему виборчих комісій, які утворюються для проведення виборів народних депутатів України, спрямовує їх діяльність;

6) здійснює методичне забезпечення діяльності виборчих комісій;

7) розробляє і затверджує кошторис витрат на підготовку та проведення виборів, встановлює порядок використання коштів, виділених з державного бюджету на проведення виборів, вирішує питання матеріально-технічного забезпечення підготовки та проведення виборів, здійснює контроль за цільовим використанням коштів;

8) здійснює контроль за використанням виборчих фондів політичних партій, виборчих блоків партій, що беруть участь у виборах, кандидатів у депутати відповідно до вимог Закону України «Про вибори народних депутатів України» та цього Закону;

9) утворює одномандатні виборчі округи за пропозиціями відповідно Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад або самостійно — в разі неподання таких пропозицій у встановлений нею строк, публікує список виборчих округів із зазначенням їх номерів, територіальних меж, центрів та кількості виборців у кожному виборчому окрузі;

10) приймає за поданням Міністерства закордонних справ України рішення про приписку до одномандатних вибочих округів виборчих дільниць, які утворюються за межами території України;

11) реєструє відповідно до законів України списки кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків партій та видає політичним партіям, виборчим блокам партій копію рішення про реєстрацію цих списків, а кандидатам у депутати — посвідчення про їх реєстрацію;

12) реєструє уповноважених осіб політичних партій, виборчих блоків партій, видає їм посвідчення;

13) публікує зареєстровані списки кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків партій, передвиборні програми політичних партій, виборчих блоків партій та відомості про кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків партій, які включаються до виборчого бюлетеня у порядку, визначеному Законом України «Про вибори народних депутатів України»;

14) встановлює форми виборчих бюлетенів, затверджує текст беюлетеня по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу, забезпечує його виготовлення;

15) встановлює форми списків виборців, протоколів засідань виборчих комісій, посвідчень та інших виборчих документів, передбачених Законом України «Про вибори народних депутатів України», зразки виборчих скриньок для голосування, печаток виборчих комісій, визначає порядок зберігання та передачі виборчих документів до відповідних державних архівних установ;

16) заслуховує повідомлення виборчих комісій, а також міністерств та інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів;

17) здійснює функції окружної виборчої комісії багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, встановлює результати виборів по ньому, повідомляє про них населення через засоби масової інформації;

18) реєструє обраних депутатів у порядку, визначеному Законом України «Про вибори народних депутатів України»;

19) підбиває підсумки виборів у цілому по Україні, інформує про них Верховну Раду України;

20) приймає рішення про проведення повторних виборів;

21) публікує списки обраних депутатів із зазначенням прізвища, імені, по батькові, року народження, професії, посади (заняття), місця роботи і проживання, належності до партії, номера виборчого округу, по якому його обрано;

22) видає тимчасове посвідчення народного депутата України особам, які обрані та виконали вимоги Конституції України і законів України щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності. Після складення обраним народним депутатом України присяги в тижневий строк видає йому депутатське посвідчення встановленого зразка;

23) приймає рішення про проведення виборів у одномандатних виборчих округах замість депутатів, які вибули, організовує проведення цих виборів;

24) розглядає звернення, заяви і скарги щодо рішень, дій або бездіяльності окружних та дільничних виборчих комісій, приймає по них рішення;

25) розглядає заяви юридичних та фізичних осіб стосовно питань, що віднесені до її повноважень, і приймає по них рішення;

26) забезпечує акредитацію на виборах народних депутатів України офіційних спостерігачів від інших держав та міжнародних організацій відповідно до положення про статус спостерігачів, що затверджується Комісією, видає їм відповідні посвідчення;

27) встановлює форму підписних листів, забезпечує їх зразками окружні виборчі комісії. Має право контролювати достовірність підписів виборців, зібраних на підтримку політичних партій, виборчих блоків партій;

28) контролює діяльність окружних виборчих комісій щодо питань забезпечення приміщеннями, транспортом, зв'язком, іншими засобами матеріально-технічного забезпечення виборів;

29) публікує дати початку і закінчення подання кандидатур у члени виборчих комісій, утворення виборчих комісій, утворення виборчих округів, подання списків кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків партій та реєстрації кандидатів у депутати, інших заходів, визначених Законом України "Про вибори народних депутатів України";

30) приймає рішення про виключення кандидата у депутати із зареєстрованого списку кандидатів у депутати від політичної партії, виборчого блоку партій у разі порушення кандидатом у депутати Закону України «Про вибори народних депутатів України», факт вчинення якого встановлено рішенням суду;

31) визначає порядок використання засобів масової інформації під час виборчих кампаній відповідно до порядку, встановленого законами України;

32) здійснює інші повноваження відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України», цього і інших законів України.

Стаття 15. Повноваження Комісії щодо організації підготовки і проведення всеукраїнського референдуму

Центральна виборча комісія:

1) забезпечує в межах, визначених законами України, реалізацію і захист конституційного права громадян України брати участь у всеукраїнському референдумі;

2) організовує підготовку і проведення всеукраїнського референдуму;

3) реєструє ініціативні групи з всеукраїнського референдуму, встановлює форму підписних листів для збирання підписів для проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою;

4) здійснює в порядку, передбаченому законом, на всій території України контроль за виконанням законодавства про всеукраїнський референдум і забезпечує його однакове застосування;

5) звертається у разі необхідності до Конституційного Суду України щодо тлумачення Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», інших законів України або окремих їх положень з питань проведення всеукраїнського референдуму, вносить в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законів з питань проведення всеукраїнського референдуму;

6) спрямовує діяльність комісій з всеукраїнського референдуму;

7) розподіляє кошти по комісіях з всеукраїнського референдуму, контролює забезпечення комісій з всеукраїнського референдуму приміщеннями, транспортом, зв'язком, розглядає інші питання матеріально-технічного забезпечення всеукраїнського референдуму;

8) встановлює форми списків громадян, які мають право брати участь у всеукраїнському референдумі, протоколів засідань комісій з всеукраїнського референдуму, інших документів з проведення всеукраїнського референдуму, зразки скриньок для голосування і печаток комісій з всеукраїнського референдуму, порядок зберігання документів з проведення всеукраїнського референдуму;

9) заслуховує повідомлення комісій з всеукраїнського референдуму, а також керівників міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою і проведенням всеукраїнського референдуму;

10) забезпечує акредитацію на всеукраїнських референдумах офіційних спостерігачів від інших держав та міжнародних організацій згідно з положенням про статус спостерігачів, що затверджується Комісією, видає їм відповідні посвідчення;

11) підбиває підсумки всеукраїнського референдуму в цілому по Україні, публікує в пресі повідомлення про його підсумки;

12) розглядає заяви і скарги на рішення, дії або бездіяльність комісій з всеукраїнського референдуму і приймає рішення з цих питань;

13) здійснює інші повноваження відповідно до Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», цього та інших законів Укаїни.

Стаття 16. Повноваження Комісії щодо фінансового забезпечення підготовки та проведення виборів Президента України, народних депутатів України, всеукраїнського референдуму

Комісія формує кошторис, розподіляє кошти, що виділяються з Державного бюджету України на фінансове забезпечення підготовки та проведення виборів і всеукраїнського референдуму, діяльності окружних, дільничних виборчих комісій, комісій з всеукраїнського референдуму, контролює правильне та цільове використання зазначених коштів, залучає до проведення перевірок працівників Міністерства фінансів України та органів державної податкової служби України.

Порядок обліку надходження та витрат бюджетних коштів, що виділяються на підготовку та проведення виборів і всеукраїнських референдумів, коштів виборчих фондів кандидатів та виборчих фондів партій, виборчих блоків партій визначається Комісією відповідно до законодавства.

Комісія встановлює форми фінансового звіту виборчих комісій та комісій з всеукраїнського референдуму про надходження та витрати коштів, що виділяються на підготовку і проведення відповідно виборів або всеукраїнського референдуму, та фінансового звіту кандидатів, партій, виборчих блоків партій.

Комісія подає фінансовий звіт про витрату коштів Державного бюджету України, виділених на підготовку та проведення відповідно виборів Президента України, народних депутатів України, всеукраїнського референдуму, до Рахункової палати Верховної Ради України не пізніш як через три місяці з дня офіційного опублікування загальних результатів виборів або всеукраїнського референдуму.

Стаття 17. Повноваження Комісії щодо організації виборів місцевих рад, сільських, селищних та міських голів і місцевих референдумів

Комісія здійснює консультативно-методичне забезпечення діяльності виборчих комісій при проведенні виборів місцевих рад, сільських, селищних та міських голів і місцевих референдумів.

Комісія:

встановлює форми виборчих документів;

встановлює зразок виборчої скриньки;

утворює у п'ятиденний строк відповідні виборчі округи та виборчі комісії у разі, коли Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна, Київська та Севастопольська міська рада у визначений законодавством строк не утворить їх;

затверджує положення про статус офіційних спостерігачів від інших держав та міжнародних організацій на виборах місцевих рад, сільських, селищних та міських голів і місцевих референдумів.

Розділ IV. ПРАВОВИЙ СТАТУС І ПОВНОВАЖЕННЯ ЧЛЕНІВ КОМІСІЇ

Стаття 18. Повноваження Голови Комісії

Голова Комісії:

1) здійснює керівництво діяльністю Комісії та її секретаріатом, організовує їх роботу;

2) забезпечує підготовку засідань Комісії і питань, що вносяться на її розгляд;

3) скликає засідання Комісії, забезпечує повідомлення членів Комісії про час скликання засідання та питання, які передбачається внести на її розгляд, веде засідання Комісії;

4) вносить на розгляд Комісії пропозиції щодо структури і штатів секретаріату Комісії;

5) призначає на посади та звільняє з посад працівників секретаріату Комісії, а також вирішує інші питання відповідно до Закону України «Про державну службу», інших законів України;

6) інформує від імені Комісії Верховну Раду України, Президента України про результати та підсумки виборів Президента України, народних депутатів України та всеукраїнського референдуму;

7) підписує постанови Комісії та протоколи її засідань;

8) забезпечує розгляд звернень юридичних та фізичних осіб, що надходять до Комісії, веде особистий прийом громадян;

9) представляє Комісію у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, виборчими комісіями, підприємствами, установами і організаціями, іноземними державами, виборцями.

Голова Комісії є розпорядником бюджетних коштів, що виділяються на утримання Комісії та її секретаріату.

Голова Комісії у межах своїх повноважень видає розпорядження з питань організації діяльності секретаріату Комісії.

Голова Комісії здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону та інших законів України.

Стаття 19. Повноваження заступника Голови Комісії

Заступник Голови Комісії відповідно до регламенту Комісії виконує окремі обов'язки, що випливають із повноважень Комісії, а також за дорученням Голови Комісії — окремі функції і повноваження Голови.

У разі відсутності Голови Комісії або неможливості здійснення ним своїх функцій і повноважень з інших причин заступник Голови Комісії здійснює функції і повноваження Голови Комісії, передбачені статтею 18 цього Закону.

Стаття 20. Повноваження секретаря Комісії

Секретар Комісії організовує роботу секретаріату Комісії по організаційному забезпеченню діяльності Комісії та відповідно до регламенту Комісії здійснює інші повноваження.

Стаття 21. Повноваження інших членів Комісії

Члени Комісії готують питання на розгляд Комісії. Члени Комісії здійснюють повноваження відповідно до встановленого регламентом Комісії розподілу обов'язків між ними, а також виконують окремі доручення Голови Комісії або заступника Голови Комісії.

Стаття 22. Права та обов'язки членів Комісії

Члени Комісії при виконанні своїх обов'язків по забезпеченню здійснення Комісією повноважень, передбачених цим та іншими законами, мають право:

1) проводити перевірки діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, політичних партій, виборчих блоків партій, інших об'єднань громадян, їх посадових осіб, підприємств, установ і організацій, виборчих комісій, комісій з всеукраїнського референдуму з питань організації підготовки і проведення виборів та всеукраїнського референдуму;

2) вимагати і отримувати від керівників та інших посадових і службових осіб підприємств, установ і організацій, виборчих комісій та комісій з всеукраїнського референдуму необхідну документацію, статистичні дані, бухгалтерсько-фінансові звіти та інші матеріали, а також усні та письмові пояснення з питань, пов'язаних з проведенням перевірок;

3) залучати до проведення перевірок, а також до участі у вивченні окремих питань вчених, спеціалістів та експертів, працівників установ і організацій, державних податкових, контрольно-ревізійних служб, правоохоронних органів;

4) давати з питань, що належать до повноважень Комісії, доручення, що є обов'язковими для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими особами;

5) інформувати Комісію про результати проведених перевірок та вивчення питань, а також доводити їх до відома керівників відповідних органів і організацій;

6) користуватися в установленому порядку банками даних інших державних органів;

7) використовувати державні, в тому числі урядові, системи зв'язку;

8) входити безперешкодно у випадках, передбачених законом, до державних органів, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ і організацій, а також бути присутніми на засіданнях виборчих комісій, комісій з всеукраїнського референдуму;

9) виступати на засіданнях Комісії, вносити пропозиції з питань, що належать до її повноважень, вимагати проведення по них голосування;

10) ставити іншим учасникам засідання Комісії запитання відповідно до порядку денного та отримувати відповіді по суті;

11) знайомитися з будь-якими документами і матеріалами з питань, що розглядаються на засіданнях Комісії.

Члени Комісії при здійсненні своїх повноважень зобов'язані додержуватися вимог Конституції України і законів України, складеної присяги, не вчиняти будь-яких дій, що ганьблять звання члена Комісії і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності.

Членам Комісії забороняється агітувати за кандидатів, політичні партії, виборчі блоки партій або проти них на виборах, за або проти питань, винесених на всеукраїнський референдум.

Голова Комісії, заступник Голови Комісії, секретар Комісії та інші члени Комісії мають право брати участь у засіданнях Верховної Ради України, її комітетів і тимчасових спеціальних та інших комісій під час розгляду питань, що стосуються проведення виборів і всеукраїнського референдуму.

Стаття 23. Обов'язковість вимог Комісії та її членів

Вимоги Комісії, її Голови, заступника Голови, секретаря та інших членів Комісії, пов'язані з виконанням ними повноважень Комісії, є обов'язковими для всіх органів державної влади, органів місцевого самоврядування, політичних партій, виборчих блоків партій, інших об'єднань громадян, підприємств, установ і організацій, їх посадових осіб, виборчих комісій та комісій з всеукраїнського референдуму.

Керівники, інші посадові особи підприємств, установ і організацій, діяльність яких перевіряється, зобов'язані створювати належні умови для роботи членів Комісії та посадових осіб її секретаріату, забезпечувати їх технічне обслуговування і виконання вимог щодо надання необхідної документації та інших матеріалів.

Стаття 24. Правовий статус Голови, заступника Голови, секретаря та інших членів Комісії, гарантії їхнього захисту

Голова, заступник Голови, секретар та інші члени Комісії відповідно до цього Закону є посадовими особами, які наділені статусом, необхідним для забезпечення здійснення функцій і повноважень Комісії, передбачених цим та іншими законами України.

Забороняється використання членом Комісії свого статусу з метою, не пов'язаною з діяльністю Комісії.

Голова, заступник Голови, секретар та інші члени Комісії у своїй діяльності є незалежними.

Незалежність членів Комісії забезпечується:

особливим порядком призначення та дострокового припинення повноважень;

забороною втручання будь-кого у здійснення Комісією повноважень;

особистою недоторканністю;

матеріальним і соціальним забезпеченням.

Усі державні органи, органи місцевого самоврядування, об'єднання громадян зобов'язані поважати незалежність членів Комісії і не посягати на неї.

За будь-який вплив на членів Комісії з метою перешкодити здійсненню ними своїх повноважень або доручень Комісії чи добитися прийняття рішення, що суперечить законодавству, насильницькі дії чи образу, а також поширення неправдивої інформації щодо них винні особи несуть встановлену законом відповідальність.

Стаття 25. Дострокове припинення повноважень члена Комісії

Повноваження члена Комісії можуть бути достроково припинені за рішенням Верховної Ради України у разі:

1) порушення ним Конституції України чи законів України та складеної присяги;

2) припинення його громадянства;

3) вибуття його на постійне місце проживання за межі України;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

5) реєстрації його кандидатом у Президенти України або кандидатом у народні депутати України, їх довіреною особою чи уповноваженою особою політичної партії, виборчого блоку партій, що беруть участь у виборах, членом іншої виборчої комісії, комісії з всеукраїнського референдуму чи ініціативної групи з всеукраїнського референдуму, або висунення представником політичної партії, виборчого блоку партій, що беруть участь у виборах;

6) порушення ним вимог, передбачених частиною третьою статті 7 цього Закону;

7) звернення члена Комісії з особистою заявою про складення своїх повноважень;

8) визнання його недієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення таким, що помер;

9) смерті.

Зміни у складі Комісії проводяться у такий же спосіб, як і призначення членів Комісії.

Верховна Рада України після внесення Президентом України подання щодо дострокового припинення повноважень члена Комісії розглядає його в місячний строк і приймає відповідне рішення.

Розділ V. РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ ТА СЕКРЕТАРІАТ КОМІСІЇ

Стаття 26. Регламент Комісії

Порядок організації і внутрішньої роботи Комісії, що не врегульований цим Законом, визначається регламентом Комісії, який за пропозицією Голови затверджується Комісією більшістю від її складу.

Регламент Комісії не може суперечити вимогам Конституції України, цього та інших законів України.

Стаття 27. Секретаріат Комісії

Секретаріат Комісії виконує організаційну, юридичну, аналітичну, інформаційно-довідкову та матеріально-технічну роботу, спрямовану на забезпечення здійснення Комісією повноважень, передбачених цим Законом.

Положення про секретаріат, його структура і штати, правила внутрішнього трудового розпорядку затверджуються Комісією.

Розділ VI. ФІНАНСУВАННЯ КОМІСІЇ, МАТЕРІАЛЬНЕ І СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇЇ ЧЛЕНІВ ТА ПРАЦІВНИКІВ СЕКРЕТАРІАТУ КОМІСІЇ

Стаття 28. Фінансування Комісії

Витрати, пов'язані з діяльністю Комісії та її секретаріату, фінансуються за рахунок коштів державного бюджету. Обсяг цих коштів за поданням Голови Комісії передбачається у проекті Закону про Державний бюджет України окремим рядком.

Комісія має рахунки в установах банків та інших кредитних установах.

Комісія подає щорічний звіт про використання кошторису витрат до Рахункової палати Верховної Ради України.

Стаття 29. Матеріальне і соціально-побутове забезпечення членів Комісії та працівників її секретаріату

Члени Комісії, керівник та інші посадові особи секретаріату Комісії є державними службовцями.

Член Комісії, який потребує поліпшення житлових умов, не пізніш як через 6 місяців після вступу на посаду забезпечується Кабінетом Міністрів України на період виконання своїх повноважень службовим житлом.

Умови та порядок оплати праці, побутового, медичного, санаторно-курортного, транспортного та іншого обслуговування Голови Комісії, його заступника, секретаря Комісії, членів Комісії, а також працівників її секретаріату визначаються Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про державну службу».

Під час службового відрядження члени Комісії та працівники її секретаріату користуються правом бронювання місць у готелях і на всіх видах транспорту, а також позачергового придбання проїзних документів.

Розділ VII. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30. Міжнародне співробітництво Комісії

Комісія може обмінюватися досвідом з відповідними державними органами інших країн, міжнародними організаціями, а також вступати до міжнародних організацій (асоціацій) виборчих систем.

Стаття 31. Посвідчення члена Комісії

Особам, яких призначено на посаду члена Комісії, після складення присяги видається посвідчення.

Стаття 32. Забезпечення Комісії законами та іншими нормативно-правовими актами

Комісія в установленому порядку забезпечується законами та іншими нормативно-правовими актами, прийнятими Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, а також документами, що офіційно розповсюджуються центральними органами виконавчої влади, органами судової влади.

Стаття 33. Використання Комісією автоматизованої інформаційної системи

У разі застосування автоматизованої інформаційної системи при проведенні виборів Президента України, народних депутатів України, всеукраїнського референдуму Комісія створює групу із числа її членів для контролю за її використанням.

Члени Комісії мають право знайомитися з будь-якою інформацією, що вводиться до автоматизованої інформаційної системи або виводиться з неї.

Під час процедури голосування автоматизована інформаційна система використовується виключно для спостереження за ходом і результатами голосування. Дані про результати голосування, отримані через автоматизовану інформаційну систему, є попередньою інформацією, що не має юридичних наслідків.

Розділ VIII. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. До остаточного сформування штату секретаріату Комісії апарат Верховної Ради України, апарат Кабінету Міністрів України, міністерства на період виборчої кампанії 1998 року відряджають своїх працівників до Комісії за її клопотанням.

2. Для проведення виборчої кампанії 1998 року Управління справами Верховної Ради України, Кабінет Міністрів України здійснюють матеріально-технічне забезпечення Комісії, у тому числі надають необхідні приміщення, транспортні засоби, засоби зв'язку тощо.

3. Акти законодавства України застосовуються в частині, яка не суперечить цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 грудня 1997 року.
№ 733/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

У номер

● *Київ*

Чи сягне зв'язок високої планки?

Аналіз роботи підприємств поштового зв'язку за останніх 6 років свідчить про різке зменшення обсягів надання послуг. Чи не тому постановою Кабінету міністрів України затверджено програми реструктуризації об'єднань «Укртелеком» і «Укрпошта»? Програма реструктуризації «Укрпошти» — це, по суті, перетворення монопольного об'єднання на ефективне конкурентоспроможне, орієнтоване на споживача підприємство з надання послуг, що відповідають світовим стандартам.

Мета програми реструктуризації «Укртелекому» — досягнення Україною середньоєвропейського рівня розвитку систем телекомунікацій. Для цього потрібні інвестиції на суму не менш як 19 млрд. гривень. Комплексною програмою створення єдиної національної системи зв'язку України передбачено досягнення якісно нового рівня до 2005 року, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

● *Донецьк*

Підземка — гостя з майбутнього

Донецький метрополітен, який має стати до ладу в 2005 році, цілком заслужено претендує на звання довгобуда-рекордсмена: після шести років робіт технічна готовність становить лише 3 відсотки. Якщо досі кошти, хоча і незначні, надходили з держбюджету, то торік усі витрати взяв на себе регіон, виділивши 1 мільйон гривень. За таких темпів фінансування проїхатися підземкою пощастить нескоро.

● *Євпаторія*

Фільтрована вода вгамує спрагу

У Євпаторії готуватися до нового курортного сезону розпочали ще взимку. В літню спеку тут відтепер можна буде вгамувати спрагу екологічно чистою газованою питною водою. Євпаторійський пивобезалкогольний завод придбав за кордоном спеціальний фільтр та озонатор. Як стверджують фахівці, тепер після видалення жорстких солей євпаторійська вода матиме не лише чудові смакові якості, а й отримає лікувальні властивості талої води. Фільтр, окрім того, не пропускає будь-які віруси, зокрема гепатиту. Використовуючи очищену воду, євпаторійці також варитимуть пиво і виготовлятимуть високоякісні прохолоджувальні напої.

Григір ЧОРНИЙ, журналіст

Репліка тижня

Візит Санта-Клауса

***Подейкують**, що село Зносичі дістало назву через свою залежність від історичного минулого: мовляв, за часів великого переселенства його хотіли стерти з географічної карти Рівненщини. Втім, чого тільки не почуєш! Одні впевнені, що тут не обійшлося без хрещеної матері—річки Случ, яка частенько погрожувала затопити сільські обійстя, інші впевнені, що назва походить від надзвичайної скорострільності місцевих курей.*

У малюків своя версія. На їхнє тверде переконання, село так назвали тому, що на Різдво хатами ходили ряджені — від Діда Мороза до Нечистого. Веселі, хмільні, кумедні, балакучі й не схожі одне на одного. Постукавши до хати, котрісь хотіли вас розчулити: «Люди добрі, ми не ме-є-єстние!» А котрісь, навпаки, прагнули залишити по собі добру пам'ять, висипаючи на хазяйські столи купи цукерок та інших солодощів. Одне слово, на Різдво ряджені зносили звідусіль до столу усе, що Бог посилав, через те й назвали село Зносичами. Так воно чи ні, але останнім часом село дедалі менше відповідало своїй назві, вважали малюки. Бо зносять сюди менше та менше. А може, справа у дефіциті Дідів Морозів? — міркували шибайголови біля різдвяних ялинок.

Кого-кого, а Дідів Морозів у нас не бракує. І нехай не всі діти Зносичів, а лише ті троє, яких виховує пенсіонерка Наконечна, в цьому переконалися. До них таки завітав Дід Мороз! Утім, назвати його дідом язик не повертався, бо статурою і віком він скоріше нагадував старшого тренера футбольної команди. І приїхав до села не в санях, а в шикарному лімузині. І казав про такі дива, про які у Зносичах не заїкався жоден Дід Мороз. Скажімо, пообіцяв газове опалення пані Наконечній — і вона повірила. А що вже цукерок та печива надарував, то такого і в місті не бачили —у яскравих і барвистих обгортках, з іноземними написами, шкода надкусити. А головне, поставив на стіл заморського телевізора «Панасонік»: дивіться, мовляв, шановні, бо то тільки здається, що світ чорно-білий.

Малі ледь стримувалися, щоб не роззявити рота. «Оце Дід, усім Дідам Дід! (перешіптувалися між собою). Казав, якщо трійок наступного року не матиму, маю шанс стати членом уряду». — «А йому це запросто, бо ніякий він не Дід, а прем'єр-міністр». — «Усе ти брешеш, бо в селі казали, що він член політради Народно-демократичної партії». — «І ніякий він не член, і не прем'єр зовсім, бо той захищає все вітчизняне, а цей припхав усе заморське. Він — Санта-Клаус!».

У селі, позираючи скоса на високопоставлених гостей з Києва, подумки порівнювали їх з різдвяними ряженими. І визнавали: у цих більше грошей, а отже, і форсу.

Ні, на нашій землі не перевелися Діди Морози. Навпаки, їх стало більше, ніж було. Кажуть, на це Різдво по хатах ходили навіть тіньові Діди Морози. І подейкують, у передвиборних подарунках також були не лише бублики.

Нашому б теляті та вовка з'їсти

Прогнози тижня

Міністерство АПК планує, що в 1998 році в Україні буде зібрано близько 40 млн. тонн зернових, 26 млн. тонн цукрових буряків і 3 млн. тонн соняшнику, повідомив у понеділок увечері в Нетішині (Хмельницька область) в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» міністр АПК Юрій Карасик.

Від підкреслив, що плановано збільшити збір урожаю цих сільськогосподарських культур на 10—15% порівняно з минулим роком. Однак, зазначив Ю. Карасик, ці плани можуть бути здійснені лише за сприятливих погодних умов.

За словами міністра, за умови збирання врожаю цукрових буряків обсягом 26 млн. тонн в Україні буде вироблено близько 3 млн. тонн цукру (в 1997 році відповідно —20 млн. т і 1,9 млн. т).

Зерна пшениці в 1997 році в Україні намолочено 30 млн. тонн.

Відповідаючи на запитання, як добиратимуть українських постачальників цукру в Росію в рамках установленої безмитної квоти обсягом 600 тис. тонн, Ю. Карасик сказав, що перевагу віддаватимуть тим із них, хто «вкладатиме кошти у виробництво цукрових буряків у 1998 році.» Він повідомив, що нині готується відповідна постанова уряду.

Відкриття тижня

А ми й не знали, чому процвітає корупція

Лідер партії «Реформи і порядок», відомий економіст Віктор Пинзеник має намір запропонувати новому складу парламенту проект зміни податкової системи.

В. Пинзеник, будучи віце-прем'єром, був автором проекту змін у податковому законодавстві, що отримав назву «Економічне зростання» і мав бути покладений в основу бюджету-97, проте його так і не було прийнято.

Цей податковий пакет, сказав В. Пинзеник, передбачав подолання «безглуздого втручання держави у підприємницьку діяльність». Збереження такого втручання, на його думку, є причиною нинішнього рівня корупції.

В. Пинзеник сказав, що перед новим парламентом постає завдання здійснення «справжньої податкової реформи». Бюджет-98, ухвалений нинішнім складом парламенту, лідер партії «Реформи і порядок» назвав «посереднім», а минулий 1997 рік — «роком втрачених можливостей».

Дошка пошани

«...Добра з маком паляниця, а в міністра не така! Дайте, дядьку, п'ятака!»

— Чув, наш уряд на Різдво пішов у люди?!

— Ой, боюся повернеться!.. А що він там, у біса, робить на Закарпатті?

— Ти хіба дома не ночував? Верховна Рада пригрозила міністрам не виплачувати половини зарплати доти, доки не розрахуються з усіма боргами.

— Ну!

— Ото вони ходять і колядують!

Розлучення і дівоче прізвище...

Лев Лещенко, Володимир Винокур, пісня «Поїзд Київ—Москва»:

«Эй славяне, эй славяне,
москали и киевляне,
Нам ли нашу родину делить?
Неужель наставишь пушку
На свою жену-хохлушку?..»

Від чергового. *Ділити і справді нічого!*

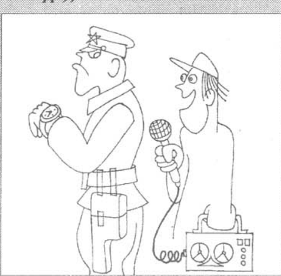
І з «пушкою» ви це даремно затіяли. Перш ніж наставляти, ще треба спробувати її розчохлити. А пальці після вчорашнього ну ніяк не слухаються, тремтять. Яка там «пушка» — плаче жінка-хохлушка. Отож — розлучення і дівоче прізвище...

Час — назад?

«Інтерфакс-Україна»:

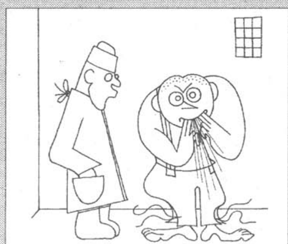
«Комуністична партія України на запитання анкети про намір висувати кандидата для участі у президентських виборах відповіла: «Час покаже!»

Від чергового. ***Так ми вже бачили! Невже Кузькіна Мать відтоді, як її показували в останній раз (1917 — 1991 рр.), так сильно змінилася?!.***

І до свисту треба хисту...

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». Сеня по черзі закладає у рота пальці — два, чотири, роздуває

щоки, пирскає слиною, намагаючись видобути звуки з легенів...

— Сеню, ти хто у нас сьогодні? Соловей-розбійник?

— Сам ти з дуба впав! Я розучую свисти...

— ?!

— Для мене теперечки художньо свистіти — як два пальці у рот закласти. Ось бачиш, розучую дипломатичний свист, який продемонстрував наш президент польському президентові у Львові.

— А тобі це навіщо, Сеню?

— Ге! А раптом на якомусь міждержавному прийомі і до мене підійде якийсь президент і скаже: «Сеню, а як щодо посвистіти?»

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 1 січня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 1 січня 1998 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	3738.9	4931.1	4907.8
в тому числі:			
— по бюджетних організ.	993.8	753.0	716.8
— по небюджетних організ.	2745.1	4178.1	4191.0
По всіх підприємствах і організаціях терміном:			
— до місяця	379.7	408.1	416.1
— від 1 до 2 місяців	535.8	452.4	429.7
— від 2 до 3 місяців	559.6	509.7	507.4
— понад 3 місяці	2263.8	3560.9	3554.6

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 26 грудня 1997 року

за всіма організаціями і установами

(тис. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин: відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	2211	173411.8	0	0.0	2200	173370.3	0	0.0	11	41.5
Вінницька	11251	155199.2	0	0.0	11251	155199.2	0	0.0	0	0.0
Волинська	11469	109251.8	0	0.0	11468	109233.8	0	0.0	1	18.1
Дніпропетровська	7534	510198.2	0	0.0	7532	510190.4	0	0.0	2	7.8
Донецька	14741	736828.7	0	0.0	14689	736819.6	0	0.0	52	9.1
Житомирська	10041	127745.1	0	0.0	10036	127726.6	0	0.0	5	18.5
Закарпатська	1631	35500.8	0	0.0	1631	35500.8	0	0.0	0	0.0
Запорізька	5353	201275.4	0	0.0	4945	200924.2	0	0.0	408	351.2
Івано-Франківська	1882	113773.4	0	0.0	1877	113724.5	0	0.0	5	48.8
Київська	10061	303182.7	9	22.2	8309	298783.2	0	0.0	1743	4377.3
Кіровоградська	8792	142028.5	0	0.0	8785	142023.8	0	0.0	7	4.7
Луганська	7399	431499.1	0	0.0	7284	431240.0	0	0.0	115	259.1
Львівська	16112	210395.8	0	0.0	15492	209590.5	0	0.0	620	805.3
Миколаївська	3036	121763.4	0	0.0	2931	121656.0	0	0.0	105	107.4
Одеська	5476	146308.9	0	0.0	5221	145782.0	0	0.0	255	526.9
Полтавська	2728	152031.7	0	0.0	2728	152031.7	0	0.0	0	0.0
Рівненська	10012	120659.5	0	0.0	10012	120659.5	0	0.0	0	0.0
Сумська	1376	155463.0	0	0.0	1376	155463.0	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	1884	115306.2	0	0.0	1880	115277.8	0	0.0	4	28.3
Харківська	11674	264194.4	0	0.0	11466	264007.8	0	0.0	208	186.6
Херсонська	63.07	117265.5	0	0.0	6228	117190.3	0	0.0	79	75.2
Хмельницька	10779	143701.9	0	0.0	10778	143701.4	0	0.0	1	0.5
Черкаська	3553	127031.2	0	0.0	3495	126893.6	0	0.0	58	137.6
Чернівецька	7837	70135.0	0	0.0	7702	69898.7	0	0.0	135	236.3
Чернігівська	15616	123558.3	0	0.0	15616	123558.3	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	188755	4907709.5	9	22.2	184932	4900447.2	0	0.0	3814	7240.2

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Одкровення тижня

Росію наддержавою уже не вважають...

УКРАЇНА спроможна бути частиною Європи і без Росії. А Москва може це зробити лише через Україну, що і визначає значущість цієї країни у формуванні нової Європи. Таку точку зору висловив у інтерв'ю газеті «Комсомольская правда», опублікованому 6 січня, професор, колишній радник президента США Джиммі Картера Збігнєв Бжезінський.

Серед держав, які вважаються пріоритетними для американської політики на пострадянському просторі, він назвав насамперед Україну, Азербайджан і Узбекистан.

Без 52-мільйонної слов'янської держави відновлена імперія (СРСР) виявилася б більш азіатською і віддаленою від Європи, заявив З. Бжезінський, відповідаючи на запитання про головну роль України у пострадянському просторі.

За його словами, Захід, і зокрема США, свого часу запізнилися з визнанням геополітичної значущості суверенної України. Але вже в середині 90-х років Америка і Німеччина стали палкими прихильниками незалежності Києва та інших нових держав, заявив він.

З. Бжезінський із сумнівом відгукнувся про можливість створення в найближчому майбутньому політичного або військового альянсу на терені СНД. «Ілюзії російської еліти щодо своєї привілейованої геополітичної позиції спричинили підозрілість сусідів до пропонованої із Москви інтеграції, що зростає», — вважає політолог.

Він також заявив, що із більш як $ 130 млрд., вкладених у РФ західними країнами, міжнародними фінансовими інституціями і приватними інвесторами, $ 65—70 млрд. «було вкрадено російською елітою та реінвестовано на Захід».

Політолог назвав ілюзорними уявлення про те, що РФ, як і раніше, поділяє статус наддержави з США. Росія, на думку З. Бжезінського, стала «регіональною державою третього світу з усе ще значним ядерним потенціалом». «Нова Росія надто слабка, надто відстала соціально, щоб бути глобальним партнером США», — вважає професор.

Саме так охарактеризував 1997 рік лідер парламентської групи «Соціально-ринковий вибір», експрем'єр Євген МАРЧУК.

Цитата тижня

Рік «парадоксів і незвичайних рекордів»

«Минулого року Україна, на жаль, як ніколи за роки незалежності, зазнала втрат у своїй величі і набула іміджу однієї з найбільш корумпованих держав.

Лякає кількість резонансних убивств, беспрецедентних за зухвалістю і націленістю на політиків, журналістів, бізнесменів і службових осіб. Розгул державного рекету набув небаченого розмаху і щодо ЗМІ, і щодо бізнес-структур».

Серед першочергових завдань для всіх гілок влади в поточному році Є. Марчук назвав здійснення пенсійної реформи і завершення реформи податкової системи, а також виведення «бодай половини» коштів тіньової економіки «з тіні».

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Ювілей тижня

Чи постане «Птах душі» у бронзі?

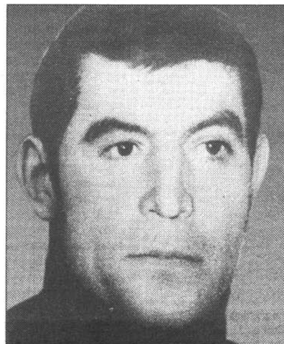
МУЗЕЙ Василя Стуса відкрито в селі Рахнівка Гайсинського району, де 60 років тому зійшла життєва зоря майбутнього українського поета. Крім вінницьких письменників, у дарунок музею свої книги передали письменники Михайло Шевченко, Микола Луків, львівська поетеса Марія Людкевич.

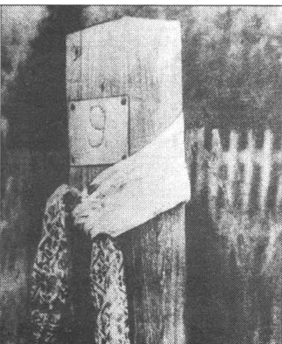
Напередодні ювілею підбито підсумки конкурсу на кращий ескіз пам'ятника поету, оголошеного з ініціативи обласної письменницької організації та міськвиконкому. Із 17-ти представлених робіт журі віддало перевагу скульптурній композиції «Птах душі» (саме таку назву мала зникла книга Стуса, яку дотепер не знайдено). Її автор —вінницький скульптор Анатолій Бурдейний. Пам'ятник буде встановлено на майдані біля педагогічного університету — «там, де завжди вирує молодість». Вінничани сподіваються побачити зображення поета на постаменті у вересні, у день річниці його смерті. Щоправда, це стане можливо за умови, якщо знайдуться кошти для продовження роботи над пам'ятником. Міський голова Дмитро Дворкіс запевнив, що для святої справи міська влада вишукає їх неодмінно. Тим часом облдержадміністрація пообіцяла фінансову підтримку видання зібрання творів Стуса, підготовленого редакційною колегією, яку очолює син поета, кандидат філологічних наук Дмитро Стус.

До речі, на батьківщині поета, у селі Рахнівка, більш як рік тому вже встановлено барельєф. Цікаво, що зроблено це з ініціативи... управління Міністерства внутрішніх справ у області. Спокутою старих гріхів назвали цей захід письменники.

Прізвище його автора так і залишилося невідомим. Люди в міліцейських кашкетах не стали розголошувати його лише тому, що він, майстер хоч і талановитий, на той час відбував покарання в одній із вінницьких в'язниць, де й працював над барельєфом поета-політв'язня.

Вінницька область.

На фото: Василь Стус (знімок 1977—1978 рр., селище ім. Матросова Магаданської обл.); на цьому місці в селищі Копально Пермської обл. поховали Василя Стуса. На могилі — стовпчик під № 9.

У товаристві «Факел»

має вийти книга Олександра Нового «Пізнаймо, діточки, світ». Це пізнання світу з позиції молодого християнина.

Хто хоче стати її власником, надсилайте від 18 до 34 гривень (за велінням душі та фінансовими можливостями) на розрахунковий рахунок 1326927 в ЧФ УІБ «Зелена Буковина», МФО 356204, Василеві Українцю. Призначення платежу: на видання книги «Пізнаймо, діточки, світ».

Книгу «Факел» обіцяє до лютого цього року.

Наш співрозмовник — міністр абсорбції і депутат кнесету Ізраїлю Юлій Едельштейн, син православного священика Георгія Едельштейна

***Юлій Едельштейн** — виходець з покійного Союзу РСР, нині — молодий і блискучий політик стародавньої і молодої країни. Іврит вивчив ще до переїзду 1987 року до Ізраїлю. І тепер керує міністерством, яке опікується новоприбулими на історичну батьківщину. Міністром став у 1996-му, коли нова партія, Ізраїль б'алія, завоювала сім місць у парламенті.*

Партія ця, створена за ініціативою відомого в Ізраїлі та в нас Натана Щаранського (нині також депутата кнесету і міністра), запропонувала по-новому поглянути на проблеми новоприбулих громадян і влучила, як то кажуть, у точку.

До речі, в кнесеті Ізраїлю саме представник цієї партії, Роман Бромфман, уродженець Києва, а потім мешканець Чернівців і чернівецький, а згодом єрусалимський студент, відає зв'язками з Верховною Радою України.

Коротше кажучи, розмовляти з цими людьми приємно і легко. Їм не треба, на відміну від багатьох навіть високопоставлених представників Західної Європи, пояснювати, звідки пішла Україна і які її нинішні проблеми.

Отож, ми розмовляємо з Юлієм Едельштейном, який менш ніж через дев'ять років після приїзду на батьківщину предків став депутатом і міністром. Що вже само по собі чудово і, очевидно, гідне занесення до Книги рекордів Гіннесса. Мій інтерес підігрівало й інше: від одного з ізраїльських знайомих я дізнався, що батько цього молодого й енергійного міністра в країні, де роль іудаїзму важко переоцінити, православний священик. Таке, погодьтеся, не щодня зустрічається.

Здобуття

— Наше завдання, — почав розмову міністр, — полягає в тому, щоб новоприбулі якнайшвидше ставали повноцінними членами ізраїльського суспільства. Цю проблему допомагає їм розв'язати і наше міністерство абсорбції, і воно також координує аналогічну роботу інших міністерств. Скажімо, діти нового репатріанта мають певні труднощі в школах. Їм приділить увагу міністерство освіти. Або треба розв'язати житлове питання через відповідні соціальні служби. Вони цим і займуться. Але координація — за нашим міністерством.

Усе це реалізується через бюджет країни. Скажімо, бюджет нашого міністерства на рік — 400 мільйонів у доларах США. А загальний бюджет на абсорбцію нових репатріантів за витратами всіх причетних до цього відомств — у п'ять разів більший.

Як організовано роботу нашого міністерства? У нас —трохи більш як шістсот співробітників. Вони працюють по всій країні. Починаючи з аеропортів і до будь-якої точки Ізраїлю. Система всеохоплююча. Кажу це з цілковитою відповідальністю, бо починав свою роботу в Ізраїлі саме в цьому міністерстві. Нині місцеві жартівники кажуть, що є десь 150 співробітників, які приймали мене на роботу. Як тут не пригадати історію з колодою на суботнику, що її немовби ніс Ленін. Я також відбуваюся жартами, кажу, що ніяк не можу вичислити того єдиного, хто в міністерстві абсорбції відмовив мені тоді в стипендії. На тій підставі, що я вже знав іврит, отож навіщо на мене витрачатися.

— Розкажіть, будь ласка, про те, яку матеріальну й моральну підтримку отримує новоприбула сім'я?

— У 1988 році принципово змінилася система абсорбції. І, мушу сказати, це нас виручило, коли 1989 року розпочалася масова репатріація. До чого я веду? До 1988 року приїжджали нові репатріанти, і їх розміщували в так званих центрах абсорбції. Вони й тепер є. В цих центрах люди жили приблизно перші півроку, вивчали іврит. А потім уже підшукували житло, роботу. З 1988-го діє система прямої абсорбції. Якщо одною фразою висловити її ідею, то це — більше самостійності та більше незалежності. Тобто, людина приїздить і ні в який центр абсорбції її не направляють. Її влаштовують у готелі, де вона може провести кілька ночей. І вже в аеропорту вона отримує для початку якісь там кошти: частину — готівкою, частину — чеками. Називається це — кошик абсорбції. Отримує з розрахунку витрат на найняття житла, на харчування. І сім'я або одна людина наймають квартиру на приватному ринку. Звісно, що це налагоджено. Тепер більшість приїжджих знають, де саме хочуть жити і працювати. Їх туди й направляють. Як правило, або до родичів, або на заздалегідь найняту родичами квартиру. Є й проміжні варіанти: на ніч, дві, три. Суму кошика абсорбції мені важко назвати. Вона залежить від розміру сім'ї і прив'язана до індексу зростання цін. Усереднено можна сказати, що на двох осіб такий «кошик» становить 10 тисяч доларів США.

Ворота, які відчиняться, коли прийде Мессія.

— Це безоплатна сума?

— Так, це безоплатна сума. Але — як подивитися. Людина начебто не повертає, але всі економісти кажуть, що в обігу це повертається. У вигляді податків від роботи, від діяльності людей. Нові люди — не тягар, а благо для розвитку нашої країни, нашої економіки. Звісно, приїздять і люди похилого віку, які віддали свої сили іншій країні. Та ми ж бо всі станемо такими. Ми не можемо приймати дітей і відмовляти батькам. Тоді це вже не країна.

Попередня система була незграбніша. Справді, коли я приїхав до Ізраїлю, мені відмовилися платити перші кишенькові гроші. Їсти хочеться, гроші потрібні, а мені кажуть: у нас з вами проблема. Яка? Ви розумієте, ви іврит уже знаєте, а значить, вивчати його не підете. Не піду, звичайно. А якщо не підете, то й допомоги не отримаєте. Вийшло зачароване бюрократичне коло.

А тепер людина практично самостійніша. Їй допомогу просто в аеропорту починають нараховувати, і вивчає вона іврит чи не вивчає — це, як то кажуть, уже її особисті труднощі. Хоча ми намагаємося, щоб усі вивчали іврит. Звісно, хтось вважає: я, головне, грошей собі якнайшвидше зароблю, краще піду відразу сторожем або ще кудись на просту роботу, а іврит — потім. Але потім без знання мови людина не має змоги працювати інженером, лікарем, учителем. Ми, ясна річ, усе це роз'яснюємо, щоб людина правильно зробила вибір.

— А ви звідки приїхали до Ізраїлю, де навчалися?

— Народився в Україні, в Чернівцях. Жив там до п'ятирічного віку. Потім у Москві, інших містах Росії, навчався в Москві в педагогічному інституті. Іврит вивчав самостійно. Викладав його потім у Москві тоді, коли це не заохочувалося, тому доводилося певних правил дотримуватися, так би мовити, вести неформальні уроки. З людьми, які в душі були вже на шляху до Ізраїлю.

— Нині ви і міністр, і депутат одночасно?

— Так, в Ізраїлі більшість міністрів, не всі, це не обов'язково, і депутати.

Представники партій, які отримали місця в кнесеті, і формують уряд.

— Тобто партія, маючи один або кілька портфелів в уряді, висуває міністра?

— Так, саме так.

— Тоді вам складніше працювати, ніж тому міністрові, який не депутат.

— З точки зору навантаження — безперечно.

— Ізраїль заохочує переселення євреїв на історичну батьківщину. В 1948 році в країні було 650 тисяч євреїв. І Ізраїль вистояв. Нелегко тоді довелося. Нині в країні близько 6 мільйонів населення. А скільки треба людей для цієї землі? Чи є межа?

— У нас немає такої густоти населення, що треба вже побоюватися і не стимулювати зростання. У моїх колег з інших країн, із Австралії, Канади виникають такі питання і їх дивує, що ми не називаємо граничної цифри.

— О, так, до Австралії приїхати на проживання — величезна проблема. Фірма, яка запрошує фахівця, має довести урядові, що в своїй країні такого вільного від роботи немає.

— А в нас — закон про повернення. За цим законом будь-який єврей і член сім'ї євреїв можуть приїхати до Ізраїлю і практично відразу стати громадянами. Є й закон імміграційний. Наприклад, завтра американський індієць захоче переселитися до Ізраїлю. Наша країна не закрита, він приїздить. Отримує посвідку на проживання і протягом 5—6 років, як і в багатьох країнах, проходить процес натуралізації і може претендувати на ізраїльське громадянство.

А планувати в рамках закону про повернення ми не можемо. Скільки приїде — стільки й буде. Нині змінилася сама ситуація, пов'язана з поверненням. Після Другої світової їхали люди, які пережили її жах, Голокост (катастрофу). І переслідувані в арабських країнах. Потім ті, хто насилу вирвався з СРСР. Так чи так це було пов'язано з тим, що євреїв звідкілясь гнали і вони приїжджали до Ізраїлю. Тепер, слава Богу, важко знайти місце на землі, де побутовий антисемітизм був би такий жорстокий, як раніше. Він є, навіть у США, але немає утисків. А щоб на державному рівні, щоб державна машина зневажала євреїв, таке важко знайти тепер хоч би де там. У світі відбулися принципові зміни.

Тепер, якщо ми будемо країною процвітаючою в економічному відношенні, країною, найзручнішою для євреїв у культурному плані та ін., люди приїжджатимуть навіть із найблагополучніших країн. Наприклад, із США, з Франції. З усієї Західної Європи. З ідеологічних, релігійних, біологічних міркувань. Якщо ми в світі вільного ринку зможемо залучити євреїв, значить, вони приїздитимуть. Уже просто закликами репатріантів не залучиш. Людина може приїхати спочатку як турист, роздивитися. Та й родичі пишуть листи. Добре — значить, добре. Погано — значить, погано. Легко з'ясувати, хто й як із родичів тут живе, скільки заробляє, яке житло має, чи знайдеться прибулому робота за фахом.

Я був нещодавно у США, і мене запросили на телевізійну передачу російською мовою. Там є лінія для телеглядачів, за якою можна ставити запитання. Будь-кому, хто живе в Ізраїлі. І їх ставлять.

Отож, ми не плануємо кількості репатріантів. Ми плануємо й будуємо таку країну, яка була б привабливою для євреїв усього світу. Для нас цінна кожна людина. Для нас цінний мир із сусідами, спокій, робота і розквіт. Ми, звісно, нікого не тримаємо силоміць. Приїхав — можеш і поїхати. Є й такі випадки. Від'їжджають у тому числі й репатріанти із Східної Європи. Приблизно 2—3 % ми знаємо, що поїхали. З одного боку, це дуже мало, а з другого, — в абсолютних цифрах скільки це виходить? Точних підрахунків немає, адже не всі оголошують в аеропорту: «Я поїхав з Ізраїлю».

У нас у міністерстві є відділ звернень населення. Не секрет, що більшість прибулих за останні роки — з республік, що колись входили до СРСР. І для них я, міністр, свій, російськомовний, такий самий новий репатріант. За перші два місяці моєї роботи відділ отримав більше звернень, аніж за минулі чотири роки. Всі ми тут стараємося, щоб кожне звернення було правильно розглянуте, якщо треба — розсліджене. Щоб були результати. Над цим працюють і регіональні відділення.

— Партія, яку ви представляєте, Ізраїль б'алія (Ізраїль на піднесенні) надзвичайно молода. Вона виступила на захист нових репатріантів і отримала сім місць у кнесеті. Скажіть, кому спала ідея створити таку партію? Хіба нові репатрі-

У Гефсиманському саду.

Філософ біля Стіни Плачу.

Вітчизни

анти недостатньо захищені, попри все те, що ви вже розповіли?

— Ідея створення такої партії витала в повітрі. Ще 1992 року були спроби створити партію нових репатріантів. Але ці спроби були приречені на провал. І слава Богу. Не тому, що нашого лідера Натана Щаранського або мене там не було, а тому, що тоді основна маса нових репатріантів була в нелегкому, за нашими мірками, економічному становищі. Тобто всю цю кампанію треба було будувати на вкрай популістських гаслах: «Вас усі ненавидять, я вас усіх врятую, дам квартири, дам роботу».

І, мабуть, було б обдурено кілька десятків тисяч чоловік, особливо похилого віку. Тобто виграти можна було ціною зухвалої демагогічної кампанії. Це й аморально, і безперспективно. Інша річ — у 1996 році. Проблем ще чимало. Але змінився їхній характер. Ось звернувся до мене керівник одного з інститутів опитування громадської думки. І каже: дивись, що виходить, за вас голосували не тільки найбідніші, а й люди, які матеріально цілком забезпечені. Мене це не здивувало. Ми справді допомагаємо розв'язувати соціальні проблеми. Скажімо, за один тільки 1997 рік збудували соціального житла більше, ніж за багато попередніх: 4300 квартир. Ідеться, звісно, про безкоштовні. Шкребли, як кажуть, з миру по нитці. Але проста людина, задовольнивши свої базові потреби, дивиться на всі боки і хоче думати: «Ми й самі з розумом» або «Наші також не гірші». Тобто нічого матеріального вже не треба, але нехай близькі мені за духом люди теж беруть участь у розв'язанні і державних, і місцевих завдань. Не все ж розв'язувати тільки тим, хто народився в Тель-Авіві, а не в Києві чи в Москві.

Пригадую, перша серйозна розмова з Натаном Щаранським про те, що треба об'єднати нових репатріантів, створити силу, яка їм найближча і найзрозуміліша, і при цьому не опуститися до популізму, відбулася у нас десь 1994 року. Тоді й було вирішено, що доведеться нам займатися політикою.

— Ви дозволите запитати про те, що стосується особисто вас?

— Авжеж, будь ласка. Можу повідомити, що я одружений, двоє дітей.

— Я не тільки про це. Знаю, що ваш батько, Георгій Едельштейн — православний священик у Росії, служить під Костромою. Чи не було це зброєю ваших конкурентів на виборах? І чи не «дістають» нині?

— До виборів, на жаль, про це не писали. Чому на жаль? Як показала практика, це дуже хороший факт на мою користь. Тут була така цікава історія. Поки я не став міністром, нікого не цікавило, хто мій батько. А тут раптом написали в пресі: член ізраїльського Кабінету міністрів і його батько перебувають на різних полюсах. Релігійні кола Ізраїлю мене відразу підтримали, бо наша релігія забороняє нагадувати людині про її минуле. Якщо хтось пригадає, скажімо, що єврей їв свининку років 20 тому, то й нехай собі пам'ятає. Але він не може в присутності іудеїв про це казати.

Я завжди був релігійним іудеєм. Тому, коли я побачив публікації, відразу сказав: «Я аж ніяк не соромлюся свого батька, не треба мене втішати». Мені зателефонував головний рабин і сказав, що він обурений тим, що дозволили собі журналісти. З другого боку, і ліберальні кола також були обурені: «Що це, середньовіччя, що сина за батька треба переслідувати? Чи комусь до вподоби сталінські часи?» Отака цікава вийшла ситуація. Оглядач газети «Аарец» після телевізійного інтерв'ю зі мною, коли я сказав, що мене часто запитують на цю тему і коли я відповів: «Що ти запитуєш мене таке, я що, соромлюся свого батька? Смієшся, чи що?» — написав, що Едельштейн зовсім недосвідчений хлопець, адже все нині побудовано на мас-медіа, і повз такий скарб, як батько-православний священик, засоби масової інформації просто не могли пройти.

— І це сприяло вашій популярності?

— Звичайно.

— А ваш батько прийняв православ'я в якому віці?

— За студентських років. Але він не заважав мені бути релігійним іудеєм. Він вважає: головне, що у людини є віра. Це найважливіше. Батько приїжджав до мене в Ізраїль, і його дуже добре приймали.

— Ваша особиста історія, мені здається, чи не найбільше переконує в тому, що в Ізраїлі — здорове суспільство.

— Гадаю, не варто перебільшувати значення моєї біографії. Але суспільство у нас справді здорове. Бо ми цінуємо кожну людину.

— Я не перебільшую. Просто істина завжди конкретна, і ваша доля — немов лакмусовий папірець, що у зіткненні з ізраїльською дійсністю набув здорового кольору. Того кольору, що його не мав і не міг мати, коли ви в Москві напівпідпільно вивчали рідну мову. В країні, так би мовити, проголошеного інтернаціоналізму доводилося приховувати інтерес до мови предків...

— На жаль, це було типово. Люди хотіли на батьківщину предків, а їх за це переслідували. Але, слава Богу, ті часи минулися. А тут, в Ізраїлі, ми справді цінуємо кожну людину. Представник нашого міністерства зустріне в аеропорту кожного, хто скаже: «Я за законом про повернення прибув до Ізраїлю». Перевірять, звісно, чи не пройдисвіт, чи не обдурює, чи не приїжджав уже до цього в Ізраїль, чи не отримував якихось прав. Тобто, елементарна перевірка. І після цього все одно: 80 років прибулому чи 20, чи то косий на ліве око чи то буквально завтра займе місце фотомоделі.

— А якщо людина приїжджала, потім поїхала і знову повернулася?

— Її приймуть, але вона не зможе вдруге отримати позику на квартиру і «кошик» абсорбції. Трапляється, коли людина приїхала, припустимо, з України і отримала тут ізраїльське громадянство, але зберегла свій український паспорт. А побувши тут недовго, від'їжджає до України за паспортом громадянина Ізраїлю. Україна таку людину позбавляє свого громадянства. Я зустрічався з міністром внутрішніх справ України Юрієм Кравченком, і ми обговорювали цю проблему, щоб не допускати порушень, хоч би як рідко вони траплялися. Україна не визнає подвійного громадянства, і це слід поважати.

Переконаний, що, поважаючи одне одного, ми налагодимо дійове і довгочасне співробітництво.

Представники ділових кіл Ізраїлю виявляють дедалі більший інтерес до співпраці з підприємствами, з діловими колами України. Ми, не так давно прибулі, пояснюємо вже корінним ізраїльтянам, який потенціал країн Східної Європи. Звісно, багато хто ще побоюється іти на довгочасні відносини, робити інвестиції. Ми розуміємо, чому. Тому наша партія, і зокрема міністр промисловості і торгівлі Ізраїлю Натан Щаранський, домоглися збільшення фондів державного страхування для інвестицій у вашу та інші країни. Це, погодьтеся, серйозний, неабиякий крок.

— Дякую за розмову.

— І вам спасибі.

Київ — Тель-Авів — Київ.

Біля гроба Господнього зустрічає прочан чернець Пантелеймон із єдиного у православній церкві чернечого ордену Святогробського.

Вів розмову Сергій ПРАВДЕНКО.
Фото автора.

Уроки землі обітованої

Післямова до інтерв'ю

Цього року, 14 травня, Державі Ізраїль виповниться п'ятдесят років. Звичайно, новітньої його історії. Бо справжня історія Ізраїлю та Іудеї веде початок ще з біблійних часів. Хто тільки не зазіхав на землю Ізраїлю та його народ! Вавилоняни, перси, елліни, римляни, греки Візантії, араби, хрестоносці, мамлюки Єгипту, турки. Нарешті, британський протекторат і передання 1947 року «палестинського питання» (так це називали англійці) на розгляд ООН. І, нарешті, 14 травня 1948 року ООН приймає план поділу Палестини і проголошує створення Держави Ізраїль.

Здавалося б, важка й оптимістична, трагічна, героїчна і унікальна історія ізраїльського народу вже позаду. Через дві тисячі років віднайдено рідну землю і залишається одне — працювати.

Та не минуло й доби, як зібрані у великі колективи, що звалися арміями, війська Єгипту, Йорданії, Сирії, Лівану та Іраку вторглися в країну. І — 15 місяців запеклих боїв. Ще через шість років — Синайська кампанія. У 1967 — Шестиденна війна, у 1973-му —напад Єгипту і Сирії, так звана війна судного дня. У 1982-му — операція «Мир Галілеї» у відповідь на тероризм ОВП.

І всі ці роки неухильно міцніє, розбудовується Держава Ізраїль. Протягом перших 25 років існування країни внутрішній валовий продукт зростав щороку на 10 відсотків. У 90-ті — зростання 6 відсотків. Нині обсяг ВВП уже перевищив 90 мільярдів доларів на рік, понад 16 тисяч доларів на рік на душу населення.

І не перестає Ізраїль висувати мирні ініціативи з урегулювання відносин з палестинцями, з усіма арабами.

Та тільки-но процес набуває ознак обопільної згоди —починаються терористичні акти з боку арабських екстремістів, щоб спровокувати жорстку протидію вже в ізраїльському суспільстві.

Тим часом ізраїльське суспільство і державна політика Ізраїлю відзначаються сучасною віротерпимістю і поважанням інакомислення. Тут є всі умови для мирного співіснування Синагоги, Мечеті і Церкви. Тут оберігають і єврейські, і мусульманські, і християнські, і друзькі, і бахайські святині. Про релігію друзів, приміром, узагалі ніхто нічого у світі не знає, крім самих друзів. А їх тут 95 тисяч у 22 селах. Від невтаємничених учення друзів тримають у секреті. І не записують заради збереження таємниці. Та відомо, що одне з положень релігії друзів зобов'язує їх до цілковитої лояльності стосовно влади країни проживання. І Державі Ізраїль цієї інформації досить.

Життя тут не безпроблемне. Молочні ріки тут не течуть. І чорнозем іще спробуй знайди. Тут змінюються уряди, тут також точиться боротьба за владу. Та не заради самої влади і можливості запхати до рота якнайбільший шматок громадського пирога, як це, за незначними винятками, відбувається у нас і особливо розквітло за останні роки. В Ізраїлі таке просто неможливе.

Тут боротьбу ведуть концепції. Погляди на те, хто більше дасть користі своїй країні й народові. Тому й громадський пиріг зростає у вказаних вище відсотках. І ще урок для нас, адже ми розпочали розбудову своєї держави. Всі громадяни цієї країни — патріоти. Це знаходить вираз багато в чому, у тому числі і в ставленні до військової служби. Тут вважають справою честі відслужити в армії. Навіть дівчата так вважають. Одна дама, що виїхала років десять тому з Одеси і стала тут бізнесменом, розповіла:

— Моя старша дочка вже відслужила в армії. Молодша могла б і не служити, а вийти заміж. Але і вона, і її наречений (до речі, син генерала) вирішили, що спершу відслужать в армії, а тоді створять сім'ю.

Тут не лише непрестижно навіть під законним приводом уникнути служби. Тут бажання послужити Вітчизні йде від душі.

І, що для нас уже зовсім неймовірно, солдати й солдатки спокійно їдуть на побивку додому зі своєю штатною стрілецькою зброєю. З автоматичними гвинтівками й автоматами і повними ріжками бойових патронів. Елементарно, у громадському транспорті. І —жодних проблем, жодних надзвичайних подій. Значить, хороша армія в Ізраїлі і добре в ній навчають.

Уїнстон Черчілль сказав, що три речі найбільше вразили його у XX столітті: євреї воюють, німці борються за мир, росіяни купують хліб за кордоном. Здивувавшись із першого приводу, сер Уїнстон, либонь, забув, що в історії кожного народу є воєнно-героїчні сторінки.

Людство, на жаль, не дуже порозумнішало за останні тисячоліття. Як і раніше, поділене на «своїх» і «чужих». Чужого — бий, оголошуй неповноцінним, засуджуй його спосіб життя чи ще щось вигадай, викорінюй хоч дощенту. «Свої», мовляв, зрозуміють. Підтримають. Усі — наче у зграї. У тварин.

От і довелося ізраїльтянам продемонструвати свої бійцівські якості. Щоб ніхто їх не чіпав на їхній землі. Куди вони — унікальний випадок у світовій історії —повернулися через дві тисячі років і відтворили, віднайшли свою Батьківщину.

Нам учитися у них треба. Любові до Батьківщини і вмінню працювати для неї. Вмінню підтримувати одне одного.

Майбутнє Ізраїлю оточено турботою.

Події, що сколихнули світ

***О**й, як хочеться дізнатися, чим здивує нас нинішній рік. І що тільки для цього не роблять: і на картах ворожать, і духів викликають, і гороскопи складають, а життя, доля чи Всевишній лише сміються над жалюгідними спробами людства зазирнути у власне майбутнє. І всі астрологічні прогнози руйнуються, як карткові будиночки, перед тим, що відбувається насправді і чого нам передбачити несила. Такого не придумаєш — це вражає, дивує і надовго залишається в пам'яті.*

Журналісти Служби іноземної інформації і довідкова служба ІТАР-ТАКС визначили десять найголовніших подій року, що минув. Хто міг припустити, що все це трапиться?

ОСНОВОПОЛОЖНИЙ АКТ РОСІЯ—НАТО, підписаний у Парижі 27 травня Президентом РФ Борисом Єльциним, генеральним секретарем НАТО Хав'єром Соланою і главами держав і урядів 16 країн—членів НАТО.

ГОНКОНГ, колишнє володіння Британії, повернуто під юрисдикцію Китаю у ніч на 1 липня. Реалізовано мрію патріарха китайських реформ Ден Сяопіна, хоча сам він не дожив до урочистостей лише кілька місяців.

ДІАНА, принцеса Уельська, трагічно загинула 31 серпня в Парижі в результаті автомобільної катастрофи. Колишня дружина наслідного принца Чарльза здобула широку популярність у Британії і за кордоном не лише завдяки справжній королівській чарівності, а й активній участі в різноманітних громадських рухах, включаючи доброчинність і захист навколишнього середовища.

ВІВЦЯ ДОЛЛІ, вирощена шляхом клонування в Рослінському університеті Единбурга (Шотландія), в лютому стала відомою в усьому світі. Якщо експеримент набуде логічного розвитку, учені навчаться створювати штучні органи людини, що означатиме прорив у розв'язанні найскладніших проблем сучасної медицини, включаючи можливість істотного продовження життя людини і навіть зовсім фантастичну перспективу — вирощування усього людського організму з окремої клітини. Однак поки що світова громадськість виступає проти проведення таких експериментів.

ПОСАДКА НА МАРС 4 липня американської міжпланетної станції «Марс патфайндер». Одержана за 4 місяці інформація перевершила всі сподівання. Світ довідався, що в далекому минулому «червона планета» була, мабуть, більше схожа на Землю, ніж вважали раніше.

РЕКОРДНЕ ПАДІННЯ ІНДЕКСУ АКЦІЙ на фондовій біржі Гонконгу 23 жовтня знаменувало найсильнішу фінансову кризу, що охопила фінансові біржі Японії, Південної Кореї, країн ПСА і частково докотилася і до нас.

СУПЕРКОМП'ЮТЕР «ДІП БЛЮ» (фірми Ай-бі-ем) у травні переграв чемпіона світу з шахів Гаррі Каспарова.

СЕМЕРО МАЛЮКІВ народилися 20 листопада в американки Кенні Маккой. Усі семеро залишилися живі — як відомо, вперше в історії.

ШВЕЙЦАРСЬКІ БАНКИ в липні вперше трохи підняли завісу над своїми таємницями, почавши широку кампанію з розшуку власників банківських внесків, відкритих до і під час другої світової війни і з того часу незатребуваних. У газетах Швейцарії і всього світу опубліковано список, що налічує 2000 імен.

ШТУРМ ПОСОЛЬСТВА ЯПОНІЇ в Лімі (Перу) 22 квітня дав змогу звільнити заручників, утримуваних протягом 4 місяців терористами з Революційного руху імені Тупака Амару.

Підсумовуючи цей список, так і хочеться перефразувати Ленського і заспівати: «Що рік наступний нам готує?». І відповісти не менш знаменитим новорічним: «Поживемо — побачимо».

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

ВИРОБНИЦТВО ЛЮДЕЙ НА КОНВЕЄР?

(Початок на 1-й стор.).

Уперше світ дізнався, що вчені одразу в кількох країнах працюють над проблемою точного відтворення живих організмів, тобто клонування, у лютому 1997 року. Тоді в пресі з'явилися повідомлення, що в Шотландії вдалося шляхом генної інженерії вивести вівцю, яку назвали Доллі.

Вчені говорили про це як про грандіозний прорив у науці. На їхню думку, завдяки клонуванню сільськогосподарських рослин вдасться збільшити їх врожайність, свійських тварин — продуктивність, і врешті з'явиться реальна можливість штучним шляхом створювати людські органи, що їх потім використовуватимуть для трансплантації. Звучить спокусливо. Проте одразу кілька міжнародних організацій, у тому числі ООН та ЄС, а також глави більшості розвинених країн світу виступили категорично проти продовження таких дослідів. І головне, чого побоювалися найбільше, що наступним кроком вчених буде виведення... нового людського організму. І ось дочекалися.

Геть матерів та батьків! Може трішки відпочити і Бог. Відповідальність за продовження роду беруть на себе вчені. Які проблеми? От залишився б, наприклад, живим Гітлер, можна було б за клітинною технологією вивести два-три ядра і створити нових двохтисячних фюрерів. Звичайно, клоновані гітлери, виховані за найкращих умов, могли б стати прекрасними фермерами, вченими чи лікарями. Але, даруйте, навіщо ризикувати? Тим паче, що жінки всього світу поки що не мають наміру відмовлятися від своїх безпосередніх обов'язків — народжувати дітей.

Є в цьому й етичний момент. Гарна перспектива: по планеті ходять три-чотири «молодца одинаковых с лица»? Або, наприклад, уявіть собі реакцію дитини, яка рано чи пізно зрозуміє, що її зробили в пробірці і насправді вона — біологічний робот. Такі жашки не снилися навіть Хічкоку.

Хоча... за словами професора з Чикаго, клонувавши людину, він виконає гуманну місію: розв'яже проблему бездітності. Річард Сід запевняє, що нині він готовий «подарувати» по дитині одразу двом подружнім парам. Ті досі не могли її мати, а тепер мріють, щоб у їхньому домі бігала точна копія матері чи батька, тільки маленька.

Подейкують, що досліди з клонування людини вже давно стали реальністю в Японії. І що, мовляв, там у підпільній клініці вже виведено копію одного дуже відомого вченого. І нині цей вчений на власні очі хоче переконатися: чи вдасться його штучному двійникові досягти таких самих успіхів у науці (якщо, звичайно, доживе до цього щасливого моменту)... Якщо так триватиме й далі, то хтозна, може, ми ще пошкодуємо, що живемо не в кам'яному віці.

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

МРІЇ ТОГО, ХТО ЗДІЙСНИВ АМЕРИКАНСЬКУ МРІЮ

***В**ласне, чим різниться психологія людей у різних країнах? Життя мільйонів невидатних особистостей у всьому світі минає за однаковою схемою: знайомий маршрут «робота — дім», нарікання на нестачу грошей, смажена картопля і телешоу на вечерю. Та й прагнуть у різних куточках планети (звісно, де немає війни і голоду) того самого: зробити кар'єру, добре заробляти, мати міцну сім'ю і багато друзів. Така банальна мрія пересічного землянина. Трішечки більша за неї мрія американська. Вважають, що більшість добропорядних громадян США мають, крім традиційних цілей, ще одну — колись стати президентом найвпливовішої держави світу. Ось така вона, Америка, — країна маленьких Наполеонів.*

Можливо, це все тільки пропаганда. Але чомусь життєписи багатьох президентів США один до одного нагадують голлівудські мелодрами: спочатку труднощі й халепи, потім — мужня боротьба, нарешті — визнання і слава. Складається враження, що саме найнещасніші діти мають набільші шанси потрапити до Білого дому.

Але навряд чи це так. Коли 19 серпня 1946 року в провінційному містечку штату Арканзас народився Уїльям Джефферсон Блайт, навіть той, хто дуже вірить в американську мрію, не міг передбачити, що саме він стане 42-м президентом країни Біллом Клінтоном. Батько хлопця загинув за три місяці до народження Уїльяма, матір не мала роботи і грошей. Які вже тут мрії про політичну кар'єру? Це значно пізніше біографи з Вашингтона знаходитимуть поетичні паралелі: майбутній глава держави з'явився на світ у містечку Хоуп, що в перекладі з англійської означає «надія».

Сорок вісім років тому батьківщина Білла справді давала його матері надію на краще. Але тільки й того. Жінка була змушена залишити сина на бабусю й дідуся, які тримали бакалійну крамницю в Хоупі, та поїхати до Нового Орлеана. Там матір Уїльяма вступила до школи медсестер.

Через чотири роки вона повернулася додому з дипломом і незабаром вийшла заміж за продавця автомобілів Роджера Клінтона — його прізвище ви вже знаєте...

Немає сенсу до найменшої дрібниці переказувати всі факти біографії майбутнього господаря Білого дому. Важливо тільки те, що він був надзвичайно активним хлопцем, прагнув лідирувати. Навчався сумлінно. Мабуть, тому, що знав: за добру освіту його батькам платити нічим, а стипендії отримують одиниці. Білл, до речі, був саме серед них. Йому надали можливість вступити до Джорджтаунського університету у Вашингтоні, де він, зокрема, вивчав міжнародні відносини. Молодий Клінтон також «гриз» кремінь науки в Оксфорді, закінчив юридичний факультет Єльського університету.

Словом, коли йому виповнилося 27, він уже впевнено стояв на ногах: молодий, енергійний, нікому не зобов'язаний, із серйозною освітою і далекосяжними планами. Він почав викладати право в Арканзаському університеті, але потайки мріяв про політичну кар'єру. Наступного року — після завершення навчання та повернення до Арканзасу — Клінтона висунуто кандидатом на виборах до Конгресу США. Проте він програв: перший млинець, як відомо...

Але поразка його не зупинила. Він ще раз спробував «видряпатися» на політичний олімп. Через два роки, 1976-го, Білла обрали генеральним прокурором рідного штату. А ще через два роки газети сповістили про нього як про наймолодшого 32-річного губернатора Арканзасу.

Слід додати, що на той час Клінтон уже був одружений на Хілларі Родем. З нею він познайомився ще в Єльському університеті, потім вони разом викладали в Арканзасі. Хілларі ще тоді виявила неабияку активність під час передвиборних кампаній Клінтона. Ставши дружиною Білла, вона не бажала перебувати в тіні чоловіка.

Подружжя Клінтонів спрямовували свої зусилля передовсім на соціальну сферу. Молодий губернатор турбувався про освіту, охорону здоров'я. Його дружина — про права дітей та жінок.

Щоправда, Арканзас не одразу оцінив зусилля Клінтонів. Білла не переобрали губернатором на другий термін, але 1982 року він таки знову обійняв цю посаду. Відтоді й починається «золота ера» у біографії майбутнього президента. Через деякий час його вже обрано головою Національної асоціації губернаторів. Хілларі також робила успіхи: її визнавали жінкою року та матір'ю року штату Арканзас (донька Челсі Клінтон народилася 1980-го).

У розквіті своєї політичної кар'єри 45-річний Білл Клінтон нарешті наважився здійснити найзаповітніше. У тривалій боротьбі з соратниками по партії він здобув перемогу: його кандидатуру висунуто на президентські вибори 1992 року від демократів.

Агітуючи громадян США голосувати за його ідеї, Клінтон об'їхав мало не всю країну на автобусі. Що він обіцяв? Чим проймав? Він виступав за те, чого потребував колись сам: щоб кожна дитина мала майбутнє і кожний співвітчизник зміг реалізувати свою мрію. Американську мрію.

Третього листопада 1992 року голосувати прийшла рекордна кількість виборців. Більшість з них воліла бачити президентом країни саме його — молодого Білла Клінтона. Через чотири роки його обрали і вдруге.

Так завершується історія людини, яка прагнула здійснити свою американську мрію, і починається... історія США та всього світу.

Хтось може сприйняти це за наївний пафос, але скажу: у багатьох речах главі держави не позаздриш, і жити президентові часом важче, ніж пересічному платникові податків. Не здобув щастя на вершині кар'єри і Білл Клінтон. Ні, річ зовсім не в тому, що одразу після його обрання на світ почали витягати всілякі «брудні» історії: то він із фінансами намудрував, то до жінок непристойно залицявся. Активність «першої леді» також не всім до вподоби. Одна за одною з'являються статті та книги, де розповідається про слабкості глави держави: і в НЛО він вірить, і зациклився на пошуках убивці Кеннеді, і на саксофоні так багато грав, що вже носить слухові апарати, і ще багато іншого. Але це дрібниці — кожний американський президент живе під невсипним наглядом бульварної преси.

Проблема Клінтона, схоже, зовсім в іншому. Одна з американських газет писала, що ледве стало відомо результати виборів 1992 року, Білл одразу почав активно працювати, прагнучи охопити все. Поступово енергія зникала, і ось уже після переобрання погляд президента дедалі частіше затримується не на паперах, а на ключці для гольфа. Клінтон втрачає запал.

Водночас прагнення залишити по собі слід в історії у нього, схоже, є. Принаймні Білл з інтересом стежить за різними дослідженнями, в яких порівнюють діяльність Клінтона та його попередників. На жаль, експерти і прості громадяни ще не ставлять нинішнього господаря Білого дому на рівні з Вашингтоном або Лінкольном. У більшості досліджень Клінтона оцінюють як «посереднього президента». Правда, є шанс, що з роками діяльність Білла «підвищиться» у ціні. Хоч там що, а він зберіг систему соціального захисту і гарантував пенсії літнім людям.

Але в найгіршому випадку 42-й президент залишиться в історії кінця другого тисячоліття як людина, котра швидко досягла своєї мети, потурбувалася про реалізацію чужих бажань, але не стала національним героєм. Сягнувши вершини, не завжди на ній можна втриматися: надто мало місця для всіх, хто долетів туди на крилах американської мрії.

Олександр КЛИМЕНКО, «Голос України»

Нині ми з іронією згадуємо не такі давні часи, коли в довгих чергах «давали» туалетний папір або подобу щастя — бляшанку індійської розчинної кави. Та старі люди, незважаючи на це, говорили: «Аби тільки війни не було». Правду їх мудрості не збагнеш, доки сам не побачиш обличчя війни. Іронія відчутно чорніє.

Зруйновані міста, розбиті мости, величезні цвинтарі різної віри. За тією ж таки іронією — найбільш розстріляна вулиця в Мостарі зветься Церковна. На ній не тільки «освячені» кулями будинки, а й обгорілі дерева— живі трупи.

Старий, якого ми зустріли на цій вулиці, з гордістю показує солдатську книжку і після хвилинної розмови сором'язливо просить одну дойче марку на хліб.

І тут таки — європейський оптимізм. Усміхнені обличчя модно вдягненої молоді, доброзичливість власників маленьких кав'ярень і ресторанчиків, розквіт торгівлі.

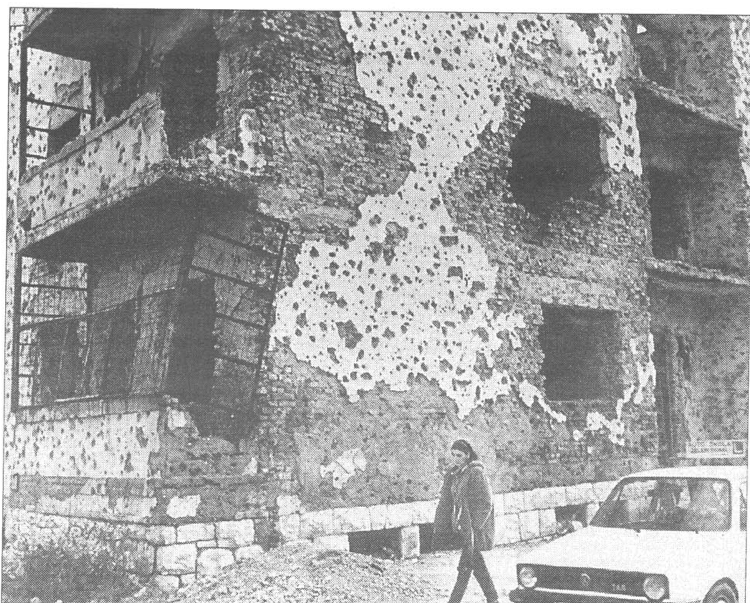
На запитання, чи почнеться знову війна, якщо підуть звідси війська СФОР (стабілізаційні сили НАТО, у складі яких і український батальйон), місцеві жителі гірко відповідали — почнеться.

Життя їх змусило до неї звикнути.

Республіка Боснія і Герцеговина, місто Мостар.

СЛІДИ КУЛЬ НА ВУЛИЦІ ЦЕРКОВНІЙ

***ВОНА** чи не найважча в нашій державі — вага 270 кілограмів, талія 3 метри. Та це не від доброго життя — працювала свого часу на відомому «Південмаші» охоронцем у цеху, де випробовували компоненти ракет. «Інженери там були у спеціальних комбінезонах, а я в легенькому халатику, — згадує Ніна Вікторівна Чорна. — Ось і отримала свою дозу. Дитина народилася з епілепсією і через півтора року померла, а я почала повніти. Вага була 52 кілограми, а тепер...»*

Супетважкій жінці СУПЕРВАЖКО ЖИТИ

Микола ВОЛОК, журналіст

Каже, що знала особисто Леоніда Даниловича Кучму, який працював тоді в конструкторському бюро. Тому, певне, й звернулася з проханням до нашої газети надрукувати своє звернення до Президента, Верховної Ради та Кабінету міністрів. Бо їй нині непереливки.

Після «Південмашу» Чорна ще десять років працювала маляром-штукатуром у тресті «Кіровоградбуд», а в 1991-му пішла на пенсію довічним інвалідом першої групи, з діагнозом діенцефаліт. Хоча каже, що сам академік Чазов, колишній міністр охорони здоров'я СРСР, вважав діагноз неточним, а його американський колега, професор, заявив, що вона взагалі унікальна жінка у світі. З такою хворобою — досі жива. За часів Союзу возили не раз літаком Ніну Вікторівну в Москву, оглядали найвідоміші медичні «світила». Іноземні лікарі платили великі гроші валютою, аби «попрактикуватися». Вона підписувала рахунки, а сама не одержала ні цента. Та й про хворобу її мовчали.

У березні 1991-го спеціальним розпорядженням Верховна Рада зобов'язала трест «Кіровоградбуд» збудувати Чорній квартиру за особливим проектом. Двері шириною до двох метрів, у ванній можна коляскою розвертатися. У спальні ліжко, на якому поміститься четверо. Не буду розповідати, довга історія, скільки довелося повоювати їй з трестом, аби ліквідували будівельні недоробки. З ЖЕКом — аби висушили підвал.

За листом читача

Нема вже в Ніни Вікторівни тієї спеціальної квартири, а живе вона в будинку, який визнано аварійним. «Добрі люди» допомогли їй тієї вже приватизованої квартири позбутися, а натомість переселили в іншу, для життя малопридатну. За її відсутності у вересні 1995-го нібито сплатили дочці Юлі за частину квартири, їй належну, 3 тисячі доларів, а потім зробили так, нібито сама Ніна Чорна вирішила продати їм решту. Каже, що відбулося все те з нею та з дочкою ніби уві сні, припускає, що «обробили» чимось. Живе тепер дочка з зятем, вже рік безробітним, у його батьків, виховує двох дітей на 16 гривень «декретних» щомісяця, а вона не те що їм допомогти — сама собі дати ради не може. Тож і пише в своєму зверненні: «У мене неординарний випадок ускладнення здоров'я, єдиний у світовій лікарській практиці. У зв'язку з цим потрібне індивідуальне визначення мені прожиткового мінімуму, яке було б затверджене законодавчо Верховною Радою, а не органами влади за місцем проживання. Одержую пенсію 47 гривень 57 копійок. Промисловість не випускає моїх розмірів одягу, взуття. Усе необхідно виготовляти за індивідуальним замовленням, а це дуже дорого».

Ми навідали Чорну з головою Кіровоградського фонду милосердя і здоров'я Валентиною Новосад. Побачивши Ніну Вікторівну, та ледь не заплакала, згадуючи, як десять років тому за кошти фонду їй пошили на фабриці індтрикотажу плаття, кофту, білизну. Отак вона й користується тими речами досі, латаючи-перелатуючи. Тому й вийти надвір не може — немає пальта, черевиків.

— А через цукровий діабет і наслідки рентгенотерапії необхідне посилене дієтичне харчування, — скаржиться жінка. — Я постійно голодую, буваю часто в коматозному стані, з'явилася передгангрена ніг. Усі ліки, перев'язочний матеріал треба купувати самій. Оце одержала була 200 гривень від Кіровського райвиконкому, то заплатила за квартиру. Усі інші інваліди платять 50 відсотків, а я всі 100. Отак і живу. Сусіди в мене хороші, допомагають. Той молока принесе, той хліба.

Спить вона на розламаному дивані, поставленому на цеглини, сидить у розламаному кріслі. На спеціальному ліжку залишилася лише металева сітка. Зіпсовані телевізор і холодильник. І багато від Президента та уряду не просить — аби лише допомогли зробити їй обстеження та визначили необхідний прожитковий мінімум. Не сама ж вона напросилася, а послали її до ракет із небезпечним пальним, де, як сказав лікар, і дістала свою унікальну хворобу. А тепер, виявляється, непотрібна. У сорок чотири роки з першою групою інвалідності. Ошукана, скривджена долею і забута.

Кіровоград.

Спонсор лотереї «ГУ-98»

Крізь вогонь і труби мідні – води різні нам потрібні!

***ВОДА**, цей, здавалося б, невичерпний і безмежний дар природи, на наших очах перетворилася спочатку з кришталевої на стічну, а згодом з дарованої Богом, як сонце і повітря, на ринковий товар повсякденного попиту. А там, де товар, там і, як водиться, бізнес...*

Природно, що, як і в усьому світі, до України докотилася хвиля стрімкого росту водного бізнесу: від бутильованої питної води й кухонних очищувачів до справжніх виробництв з підготовки води, від потреб окремого житла до невеликих, переважно харчових, підприємств. На цьому ринку вже розрізняються лідери. І серед них спонсор нашої читацької лотереї фірма «Шведсько-українська група» (тел. 563-69-14).

Вперше фірма серйозно заявила про себе, опанувавши свою нішу в проектуванні, постачці, монтажі та сервісному обслуговуванні різноманітного насосного обладнання від знаної німецької фірми «Грюндфос». Високий темп, гнучкість, здатність виконувати роботу «під ключ», безвідмовність у своїх гарантійних зобов'язаннях швидко сформували авторитет фірми професіоналів. Сьогодні насоси, встановлені фірмою, піднімають воду із свердловин та колодязів, перекачують різноманітні рідини на виробництві, забезпечують циркуляцію води в системах опалення, обслуговують сучасні автономні каналізаційні системи. А ще портативні автоматичні станції безбаштового водозабезпечення житла, фонтани та фонтанчики тощо.

Перші успіхи не згасили прагнення до пошуку — на фірмі чітко відчували прогалину в ланцюжку водопостачання: очищення води. І цього разу фірма змогла швидко згуртувати досвідчених технологів та компетентних науковців на потрібному напрямку. А тому нині замовник може звертатися по допомогу, маючи лише бажання; все, що йому потрібно: від облаштування свердловин до комплексної організації та монтажу системи водопостачання «під ключ» чи то котеджу, чи дачі або ж міської квартири, — буде зроблено, як кажуть, з нульового циклу. Як це щойно сталося з терміновим завданням держадміністрації Харківського району столиці створити бювет на базі артезіанської свердловини по вул. Драгоманова, 9. Без жодної іронії зазначу, що завдяки високоообертовому «двигуновi» генерального директора Віталія Жигуна і по-корчагінськи свідомим діям співробітників фірми у тріскучий мороз за лічені дні з нічого створено досконало обладнаний та інженерно насичений об'єкт, де вдячні мешканці мікрорайону зможуть цілодобово наповнювати свої бідони й каністри чистою джерельною водою.

Хтось запитає, а до чого тут «Шведсько-українська група»? Справді, назва фірми до води не причетна. А тих багатьох, хто надійно захистив свою оселю від холоду, ущільнивши вікна та двері чудовими, дешевими й на будь-який смак самоклейками від шведської фірми «Варнамо», назва фірми зовсім не дивує. Та й не в назві справа, чи не так?

На фото: генеральний директор фірми «Шведсько-українська група» Віталій Жигун біля новорічного подарунка мешканцям столичного мікрорайону Позняки —бювету з кришталевою артезіанською водою.

Жарт номера

Малюнок Анатолія АНДРЄЄВА (ДІНАУ-Укрінформ).

Справжній мужчина

— Олюню, поглянь, наш нащадок щось додому несе.

— А що?

— Вазона.

— Звідки?

— Про це ми його зараз і запитаємо!

Господар став на порозі у войовничій позі:

— Де це ти взяв, Васюню?

— У школі.

— І вчителька знає?

— Ні.

— То ти, значить, його того... поцупив? Навіщо?

— Мамі... На Новий рік!

— Ти чуєш, який турботливий синок у тебе росте? Він мамі краденого, тобто ненарок позиченого вазончика притарабанив. А ти знаєш, Васюню, що тебе могли спіймати і в міліцію запроторити?..

— Ні, — знітився син.

Підійшла дружина:

— Який гарний вазончик! А квіточка як ніжно цвіте! Не кричи на дитину, — повернулася до чоловіка. — Може, він хотів новорічний подаруночок мамі зробити. Так, Васюнчику?

— Умгу, — син кивнув головою.

— От бачиш. Справжній мужчина росте в нашому домі. Не те, що ти! Ніколи й квіточки не подаруєш, — докірливо мовила чоловікові жінка.

— Де ти бачиш справжнього мужчину? — пробурмотів господар. — Був би він таким, то якийсь рубанок чи й верстак із майстерні притягнув би. А то квіточки! Тьху! Й що з нього буде, якщо вже з отаких літ на дріб'язок розмінюється?..

Іван ТОКАРЧУК.

Хто розбив Наполеона?

На урок історії прийшов директор. Треба було придумати якийсь оригінальний методичний хід, скажімо, метод вибуху, і вчитель історії Дмитро Романович ще з порога ткнув пальцем у учня за першою партою:

— Ану, Котюк, скажи, хто розбив Наполеона?

— Я... я... не я це, ні, чесно.

— Котюк, не блазнюй, а відповідай прямо на задане запитання.

Раптом хтось постукав у двері і без дозволу відчинив їх.

— Дмитре Романовичу, телефонує ваша дружина і запитує, чи не забули ви праску вимкнути з розетки? — протрочила, як телеграму, секретарка.

— Ой, здається, забув. Точно забув!

— І він вилетів з класу.

Директор вирішив сам продовжити допит учня:

— Так, Котюк, ану признавайся мені, хто розбив... «Наполеона»? Твоя робота?

— Та ні, чесне слово, я не розбивав нічого.

— Діти, хто з вас розбив «Наполеона»?

Учні розсміялися, а один з них сказав:

— То Кутузов розбив!

— Кутузов? Де Кутузов? Ану, встань, Кутузов. Не хочеш? Добре, будеш в кутузці сидіти, зачекай, хай-но викличу міліцію.

— У нас нема в класі Кутузова.

— Добре, ви всі будете відповідати. Зараз зателефоную в міліцію, — і директор пішов виконувати погрозу.

Через якусь годину (яка оперативність!) черговий слідчий вже допитував дев'ятий клас.

— Ну, так хто з вас розбив «Наполеона». — Він так повторив разів десять, але клас тримався мужньо, як козаки під Бородіном.

Тут до класу зайшов ще один міліціонер із сумкою в руках. З неї він став виймати по черзі пляшки: від пива, вина, горілки, коньяку, салюте, шампанського.

— Де це ви взяли?

— В основному в учнівському туалеті і біля нього.

— А від «Наполеона» пляшки нема?

— Нема.

— Встигли замести сліди.

У цей час до класу повернувся вчитель історії.

— Не зрозумів: а при чому тут міліція, як свиню грім убив? — це було його улюблене прислів'я.

— Ви ж самі задали хід кримінальній справі про «Наполеона».

— Але ж я мав на увазі відступ Наполеона з Москви.

— А ми маємо на увазі — хто розбив учора пляшку «Наполеона» об вітрину кафе, а потім утік. То, що, будемо зізнаватися, братці-рекетири? Ні? Ну що ж, я хотів, аби ви самі зізналися в скоєнні злочину, — він вийняв з «дипломата» осколки від пляшки. — Тут залишилися відбитки пальців і ми легко виявимо злочинця.

Дактилоскопія встановила точно: пляшку розбив учень дев'ятого класу Котюк. Після цього його прозвали Кутузовим, а вчитель історії став працювати консультантом у міліції.

Іван КИДРУК.

Корисна порада

Валентина набрала повний, по вінця, чайник водою й поставила його на вогонь. Чайник швидко закипів і з його носика раз за разом виривалися цівки окропу. Коли хазяйка згадала про чайник і вимкнула газ, у сковороді, котра стояла поруч з чайником на плиті, зібралося чимало води.

Валентина не знала подробиці про воду, нахлюпану з чайника, і тому, коли хутко схопила сковорідку з плити, гарячі масні бризки розлетілися по всій кухні, рясно обляпавши і хазяйку, і меблі, й підлогу.

— Який незграба налив воду у сковорідку?! — дико закричала Валя, і Петро зрозумів, що оте риторичне запитання дружини стосується саме його.

Далі події розгорталися швидко й яскраво, немов у калейдоскопі: посуд на кухні дзеленчав, меблі гриміли, а стукіт та грюкіт від швабри в жінчиних руках свідчив про те, що в сімейному житті назріває буря.

— Саме тоді, коли я запізнююся до перукарні, — вдарила перша блискавка, — ти підклав мені отаку свиню з клятою водою у сковорідці. Звідкіль я могла знати, — розпалювала себе дружина, — що в мене є підпільний «благодійник», котрий здатний геть отруїти вихідний день?! — енергійно працюючи ганчіркою, лаялася жінка.

А Петро вирішив, що Валя, не бажаючи визнати свою незграбність, примітивно звалює на нього вину за нібито налиту до сковороди воду. І тому мудрий чоловік примирливо й доброзичливо промовив:

— Хай їй грець, отій воді! Ну, забула про воду, то й що? Хіба ж це трагедія?

— Забула про воду?! — вдарила друга, ще потужніша блискавка. — То ти натякаєш на те, що воду у сковороду налила я? — з очей Валентини від образи рясно линули щирі сльози. — Жорстокий, цинічний чоловік! Ні — справжній звір! — заголосила дружина. — Жалюгідна, дріб'язкова душа: наробив шкоди, а сміливості та благородства, щоб у такій дрібниці чесно зізнатися, в нього бракує. Коли ж таке було, щоб я із власної ініціативи мила сковорідку?! — дуже правдиво й переконливо міркувала вголос дружина.

— Годі, годі, годі! — стримуючись, але вже роздратовано сказав чоловік.

— Ой-ой-ой, людоньки добрі, нащо я своє життя занапастила і тепер довіку страждатиму з клятим брехуном! — голосила жінка.

— Припини! — вибухнув звично спокійний та поміркований Петро. — Чхати я хотів на твою воду разом з клятою сковорідкою! Я ще при здоровому глуздові і тому категорично заявляю: не наливав! Не наливав! Не наливав!

Голос чоловіка захрип від напруження:

— У такому разі воду налила я! — урочисто й водночас трагічно промовила Валя крижаним голосом, і в голосі тому Петро почув незбагненний симбіоз жорстокості й жалю.

То були, так би мовити, останні слова в їхньому нормальному сімейному житті. Вражені нахабною брехнею одне одного, обоє зажадали розлучення. Проте суд, на щастя, не розлучив їх.

Ви скажете: а де ж мораль?

Отож, прийміть від мене, шановні читачі, маленьку корисну пораду: ніколи не наливайте воду в чайник по самі вінця і ви зробите своє життя щасливим і безхмарним.

Юрій БОЛЬШАК.
Мал. Вікторії КОЗЛОВОЇ.

Чортяча схожість

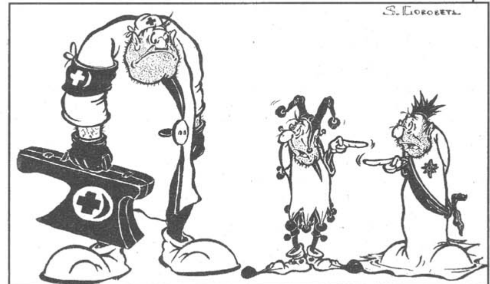
Пародія

Лелека, мов старий грузин,
По жовтім полю ходить
босо.
І в шибці чорт стоїть
дорання.
Щось в тому чорті
від мене.

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ.

Стоять сухі, мов кукурудза,
Сухенькі вина. Магазин...
По бережку чвала
без бутса
Лелека, мов старий грузин.
Є в ньому щось
від Метревелі,
Що зафінтити так умів!..
А я на бусла лиш погляну
—Позаздрю людській
чорноті.
Щось в ньому є від Кітіані,
Як в мене є щось
від чортів.
У шибці чорт стоїть
дорання,
Немов почесний вартовий,
А я молю: — Асатіані,
Лишайся довго молодий!
Футбольним полем ходить
в гетрах
Лелека — Мочаїдзе брат
Отак і я ходжу у метрах —
Стрункий, немов
Хаджі Мурат.
Стоїть в гнізді, як на
воротах,
А хто — ніяк не розберусь,
Так схожий чимсь на мене
й чорта,
Як на грузина чорногуз.

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

Мал. Олександра ГОРОБЦЯ.

«Чемпіон чемпіонів»

За результатами традиційного опитування, який проводиться напередодні Нового року серед журналістів популярної і дуже авторитетної у світі французької спортивної газети «Екіп», український стрибун з жердиною Сергій Бубка отримав титул «чемпіона чемпіонів» 1997 року. Торік у серпні на чемпіонаті світу з легкої атлетики в Афінах він завоював шосту у своїй блискучій кар'єрі золоту медаль. Нагадаємо, що в історії цього виду спорту було лише шість світових чемпіонатів, і всіх їх виграв видатний українець!

Друге місце журналісти «Екіп» присудили найкращому баскетболістові світу американцеві Майклу Джордану, третє — тенісисту Піту Сампрасу (США). До п'ятірки найсильніших також увійшли — бігун із Данії Уїлсон Кіпкетер і швейцарська тенісистка Мартіна Хігнес.

На знімку: наша гордість — Сергій Бубка.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

«Динамо» гострить «меча»

Минулого понеділка чемпіони України —футболісти київського «Динамо» — вилетіли до німецького міста Руйта на традиційні збори, якими розпочинають підготовку до другого кола національного чемпіонату. Але, як відомо, офіційні виступи після тривалих «зимових канікул» підопічні Валерія Лобановського розпочнуть цього разу дуже рано: на початку березня їм доведеться грати перший чвертьфінальний матч Ліги чемпіонів з італійським суперклубом «Ювентус» (Турін). Отож підготовчу роботу команда змушена провести у стислі строки. А намічений обсяг роботи динамівці постараються виконати дуже якісно.

— Наш суперник має певну перевагу, — сказав Валерій Лобановський. — Адже «Ювентус» перед зустріччю з нами проведе з десяток матчів Серії А італійського чемпіонату. А ми тренуватимемося і проводитимемо товариські поєдинки...

До Німеччини вилетіли 44 футболісти. Серед новобранців команди — Олександр Герасименко з російського клубу «Ростсільмаш» (Ростов-на-Дону), білоруське тріо — брати Володимир і Михайло Маковські, а ще Дмитро Балашов (усі — з мінського «Динамо»). Список новачків продовжують — цікавий грузинський захисник Каха Каладзе, який раніше виступав за тбіліське «Динамо», Володимир Ковалюк і Олександр Кірюхин, котрі грали за російський клуб «Уралан» із Елісти.

Повідомлю, що до «Динамо» з інших команд повернулися «орендовані» в нього Віталій Пушкуца і Сергій Амеліхін. Візьме участь у тренувальних зборах і Віктор Леоненко, якого дуже люблять прихильники клубу і сподіваються на його повернення до головної динамівської команди.

На жаль, змушені залишитися вдома через травми Олександр Хацкевич, Павло Шкапенко, Віталій Самойлов і один з кращих футболістів у складі киян минулого року Владислав Ващук.

Додому команда повернеться 22 січня після проведення в Руйті кількох матчів з клубами бундесліги і російським «Ротором». А 24 січня динамівці вирушать до Москви на турнір Кубка Співдружності. Завершать підготовчий цикл ще одним збором в Ізраїлі.

На знімку: знані джентльмени — київські динамівці Юрій Дмитрулін та Олександр Головко подали «руки допомоги» форвардові Рівалдо з «Барселони».

Це фото вміщено в числі 161 «Офіційного бюлетеня УЄФА» в розділі «фер-плей».

Наші олімпійські сподівання

Леонід ВЛАСЕНКО, журналіст

«Переозброюємося...»

БІАТЛОН — один із двох видів спорту, в яких Україні «світить» олімпійська медаль. Три «срібла» на чемпіонаті світу-97 Олени Зубрилової і командна «бронза» у жінок в естафеті — такий блискучий успіх не міг не надихнути на оптимістичні олімпійські прогнози.

Але, на відміну від олімпійських чиновників, котрі сплять і бачать себе «причетним до перемоги», спеціалісти оцінюють можливість завоювання медалі з тверезіших і реалістичніших позицій. «Можна з великою часткою ймовірності запланувати для наших біатлоністок місце на п'єдесталі, якби могли бути виконані всі умови підготовки, наприклад, фінансові, — каже президент Федерації біатлону України, дворазовий олімпійський чемпіон Іван Бяков. — Адже в нас проблеми ті самі, що й у всіх, уже й казати набридло. Тому обіцяти, що спортсмен виграє ту чи ту дистанцію, — абсурд. Нюансів у спорті стільки... Ось вам приклад. Спортсменка добре готова, вона лідирує, приходить, припустимо, на другий вогненний рубіж — і тут подув сильний вітер. Не сумнівайтеся, що в такому разі від планів і сліду не залишиться».

— У біатлоністок, на яких в Україні роблять ставку, до того ж і конкуренція жорстка.

— Я сказав би так: у норвежок, німкень, француженок, росіянок може виграти будь-яка з четвірки, що вийшла на дистанцію. Втім, той самий прогноз ризикну дати й українській команді.

— Ви хочете сказати, що в наших біатлоністок сили рівні і, отже, лідера в команді немає?

— У нас ще й остаточного складу олімпійської команди немає — він визначиться лише після розіграшу кубка України в Тивсовці. Кандидаток вісім — Олена Зубрилова, Валентина Цербе, Тетяна Водоп'янова, Ніна Лемешева, Ірина Корчагіна, Тетяна Рудь і Оксана Хвостенко. Як бачите, вибір великий, і я не сумніваюся, що тут промахів не станеться —олімпійська шістка (двоє запасних) буде сильна.

Щодо лідера... Може, я підходжу надто суворо до цього поняття, але спортсменки з винятковими особистими і професіональними якостями поки що не бачу. Хіба що Цербе...

— А як героїня минулого сезону Олена Зубрилова?

— За спортивними результатами вона, безперечно, лідер. І якщо підготовка пройде без несподіванок і хвороб, то Олена може розраховувати на добрий результат на обох дистанціях. Чотири роки тому в олімпійському Ліллехаммері, вперше виступаючи на таких змаганнях, вона була 12-та. А тепер ця спортсменка однаково стабільна і в гонці, і в стрільбі, набула впевненості та досвіду, що, погодьтеся, немаловажно для високого результату. Але побачимо, як усі наші біатлоністи виступлять на змаганнях цього сезону, — адже вони тільки-но розпочалися.

— Одного разу мені довелося почути фразу, що наша чоловіча команда біатлоністів надто молода, і, може, не варто везти до Нагано «туристів»...

— Мабуть, це сказала людина, далека не тільки від біатлону, а й від спорту взагалі. В чоловічому біатлоні відбулася зміна поколінь, і команда справді молода — середній вік 22—23 роки. Але дуже перспективна і цілком може бути в шістці в естафеті. Ось кандидати до збірної: чемпіон світу серед юніорів Андрій Дериземля, Руслан Лисенко (на передолімпійському тижні в Нагано він був 13-й серед 115 учасників), Руслан Мосципан, Олександр Лисенко, Микола Крупник і В'ячеслав Деркач. Інша річ, що суперництво на олімпійській трасі у чоловіків буде сильніше, ніж у жінок. Під час мого виступу за збірну СРСР на п'єдестал незмінно піднімалися представники одних і тих самих п'яти—шести країн. А тепер, з переходом на малокаліберну зброю, біатлон набув розвитку в багатьох країнах.

— До речі, в багатьох українських біатлоністів замість звичної іжевської гвинтівки помічено новеньку зброю відомої німецької фірми «Аншус». Чи не небезпечно робити таку заміну напередодні Олімпіади? Адже перехід з гвинтівки на гвинтівку — річ тонка і потребує багато часу.

— Справді, в українському біатлоні йде глобальне переозброєння. Але, звісно, жодної штурмівщини та «зобов'язаливки» тут немає. Зброя «підганятиметься» на етапах Кубка світу, інших змаганнях. Якщо хтось не знайде спільної мови з новою гвинтівкою — поїде на Олімпіаду зі старою.

— Кажуть, у Нагано дуже непроста траса...

— Я сказав би, що вона дуже жива. І дуже схожа на сараївську. Щоб не займати велику площу, все накрутили на невеликому п'ятачку. Траса звивається так, що нагадує лабіринт. Але для глядачів це справжній подарунок, отож незвичайна «споруда» має чудовий вигляд.

Богдан САВЕНКО, журналіст

Подія

Лауреати футбольного року

НАПЕРЕДОДНІ Нового року вперше в Україні було підбито підсумки конкурсу «Людина футболу-97», організованого газетою «Команда», телепрограмою «Футбол від УТН», спільними підприємствами «Віжибу» і «Глобус-Україна», яке стало, до речі, генеральним спонсором церемонії вручення нагород.

А відзнаки отримали — президент Федерації футболу України Валерій Пустовойтенко (у номінації «Організатор футболу»), президент АТ «ФК «Динамо Київ» Григорій Суркіс («Президент футбольного клубу»), головний тренер київського «Динамо» Валерій Лобановський («Тренер»), нападаючий «Динамо» і збірної країни Андрій Шевченко («Футболіст»), тренер училища фізичної культури Віталій Хмельницький («Дитячий тренер і організатор»), прес-аташе київського «Динамо» Олексій Семененко («Журналіст») та керівник представництва фірми «Адідас» в Україні Олександр Чиж («Спонсор»). Подією року-97 визнано виступ київського «Динамо» в Лізі чемпіонів. Президент клубу Григорій Суркіс одержав за це спеціальний приз від президента фірми «Віжибу» Юрія Гецка.

Конкурс тривав понад три місяці. На його першому етапі читачі, а їх виявилося близько десяти тисяч, визначили п'ятірки лідерів у кожній із семи номінацій. А вже потім до роботи стало компетентне журі, до складу якого за пропозицією генерального секретаря ФФУ Анатолія Попова увійшли одинадцять (ціла футбольна команда) зірок українського футболу попередніх поколінь — Олег Базилевич, Андрій Біба, Володимир Безсонов, Стефан Решко, Петро Слободян, Михайло Коман, Анатолій Пузач, Євген Рудаков, Юрій Роменський, Олег Кузнецов та Юрій Войнов. Їхнє слово і стало вирішальним.

На урочистій церемонії вручення нагород було багато посмішок, квітів і привітань. Серед почесних гостей, котрі оголошували імена лауреатів і вручали їм чудові призи, спонсоровані фірмами «Віжибу» і «Глобус-Україна», були народний депутат, перший президент України Леонід Кравчук, президент Національного олімпійського комітету, заслужений майстер спорту, олімпійський чемпіон Валерій Борзов, голова Спорткомітету України, генерал Іван Федоренко, директор Інституту журналістики, професор Анатолій Москаленко, кращий футболіст Європи 1975 року, заслужений майстер спорту Олег Блохін.

На вечорі, який пройшов у домашній камерній обстановці, можна було поспілкуватися з багатьма відомими людьми спорту, політики, мистецтва. А увінчав його концерт, у якому взяли участь Микола Мозговий, Алла Кудлай, Ольга Крюкова та інші відомі артисти.

Такі конкурси «Людина футболу» вирішено зробити традиційними.

На знімках: Григорій Суркіс отримує спеціальний приз з рук Юрія Гецка; є про що поговорити чудовому українському тренерові Олександрові Леонідову і «зірці» нашого та європейського футболу Андрієві Шевченку.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Информация о дополнительном выпуске акций Открытого акционерного общества «Днепрокислород»

1. Характеристика эмитента

Фирменное наименование:

Открытое акционерное общество «Днепрокислород»

Код ОКПО: 05761850

Местонахождение: 320037, Украина, Днепропетровск, ул. Кислородная, 1.

Дата учреждения: Общество учреждено в 1995 году в соответствии с решением Фонда государственного имущества Украины от 28.04.1995 года № 14-АТ путем преобразования Днепропетровского государственного кислородного завода в открытое акционерное общество. Зарегистрировано 11.05.1995 года исполкомом Днепропетровского городского совета народных депутатов, регистрационный № 10619-АТ. Перерегистрация в связи с изменением формы собственности произведена 27 июня 1997 года исполкомом Днепропетровского городского совета народных депутатов, учетный № 12419-АТ.

Предмет деятельности Общества:

— производство криогенных продуктов: кислорода, азота и аргона как в газообразном, так и в жидком состоянии, ацетилена и поверочных газовых смесей;

— капитальный ремонт специальных железнодорожных емкостей для транспортировки криогенных продуктов, ремонт газовых баллонов.

Основными потребителями являются предприятия металлургического комплекса, химической и перерабатывающей промышленности, аграрного сектора, бытового обслуживания, медицинские учреждения.

Общее количество сотрудников — 376 чел. в т. ч. служащих — 88 чел.

Основные профессиональные данные о руководителях общества:

Председатель правления — Кабак Виталий Николаевич, 1942 года рождения. Образование высшее. Окончил в 1966 году Днепропетровский металлургический институт. Трудовой стаж — 38 лет, из них 15 лет — в качестве директора Днепропетровского кислородного завода и после преобразования завода в ОАО «Днепрокислород» — в качестве председателя правления Общества.

Первый заместитель председателя правления — Коробка Владимир Васильевич, 1939 года рождения. Образование высшее. Окончил в 1967 году Днепропетровский химико-технологический институт. Трудовой стаж — 40 лет, из них 15 лет — в качестве главного инженера Днепропетровского государственного кислородного завода, и после преобразования завода в ОАО «Днепрокислород» — в качестве первого заместителя председателя правления Общества.

Главный бухгалтер Свердленко Нина Антоновна, 1951 года рождения. Образование неоконченное высшее. Учится в Днепропетровской химико-технологической академии на экономическом факультете. Трудовой стаж — 29 лет, из них 8 лет — в качестве главного бухгалтера Днепропетровского государственного завода, и после преобразования завода в ОАО «Днепрокислород» — в качестве главного бухгалтера Общества.

Основные показатели баланса общества	по состоянию на: 1.01.1997 г. тыс. грн.	1.10.1997 г. тыс. грн.
Актив:		
1. Основные средства и другие внеоборотные активы	15978,3	17875,6
2. Запасы и затраты	448,8	578,5
3. Денежные средства, расчеты и другие активы	2764,1	5304,2
Баланс	19191,2	23758,3
Пассив:		
1. Источники собственных и приравненных к ним средств	16771,9	18349,9
2. Долгосрочные пассивы	—	—
3. Расчеты и другие пассивы	2419,3	5408,4
Баланс	19191,2	23758,3

Баланс и финансовые отчеты Общества были проверены независимыми аудиторами Аудиторской фирмы «Паритет», г. Днепропетровск. По результатам проведенного анализа дано подтверждение о том, что финансовая отчетность Общества достоверно и полностью предоставляет информацию о платежеспособности и деловой деятельности Общества, Общество имеет нормальное устойчивое финансовое состояние. При этом указано, что негативная тенденция снижения собственных средств для финансирования материальных оборотных средств может в дальнейшем привести к ухудшению финансового состояния Общества.

При оценке платежеспособности Общества были определены следующие коэффициенты ликвидности:

Показатели	На 1.01.96 г.	На 1.01.97 г.	На 1.10.97 г.
Коэффициент покрытия	1.70	1.33	1.09
Коэффициент быстрой ликвидности	1.46	1.14	0.98
Коэффициент абсолютной ликвидности	0.06	0.06	0.01

Отчет об уставном фонде:

На момент принятия общим собранием акционеров решения о дополнительном выпуске акций общий размер уставного фонда составлял 13 580 000 гривен, который разделен на 38 800 000 штук простых именных акций номинальной стоимостью 0,35 грн. каждая.

Указанный уставный фонд в настоящее время оплачен в полном объеме.

Общий размер уставного фонда после принятия решения о дополнительном выпуске акций составил — 17 745 000 гривен.

Описание деловой деятельности общества

Балансовая прибыль общества по состоянию на:	01.01.1997 г. млн. грн.	01.10.1997 г. млн. грн.
Кредиторская задолженность	2,42	5,27
Дебиторская задолженность	2,54	5,31
Валюта баланса	19,2	23,8
Выручка от реализации продукции	10,65	10,13
Балансовая прибыль	2,2	1,5

За период с декабря 1996 года по апрель 1997 года в уставный фонд предприятия внесена иностранная инвестиция в виде свободно конвертируемой валюты и технологического оборудования на общую сумму 1 млн. долларов США. Инвестиционные средства направлены на модернизацию работы основного технологического оборудования, совершенствование системы управления посредством внедрения средств компьютерной связи и вычислительной техники.

Сведения о настоящем выпуске акций

Решение о дополнительном выпуске акций принято общим собранием акционеров ОАО «Днепрокислород». Протокол общего собрания акционеров от 9 декабря 1997 года № 4.

Дополнительный выпуск акций производится с целью привлечения дополнительных финансовых ресурсов для реализации инвестиционных программ акционеров по модернизации производственной базы и развитию социально-бытовой сферы общества.

Привлеченные от дополнительного выпуска акций финансовые и материальные средства планируется направить:

40% на приобретение оборудования и осуществление работ по модернизации кислородного производства;

10% на приобретение оборудования, осуществление работ по модернизации ацетиленового производства;

25% на развитие рынка сети складов-магазинов и баллонного хозяйства;

21% на пополнение собственных оборотных средств, в т. ч. для проведения ремонтов и осуществления мероприятий по развитию социально-бытовой сферы;

4% на модернизацию и развитие административной системы.

Суммы, затраченные на выполнение конкретных мероприятий или поставку оборудования, могут изменяться, в зависимости от действительной стоимости поставляемого оборудования или фактической стоимости затрат на выполнение конкретных мероприятий.

Общий объем дополнительного выпуска составляет 11 900 000 штук простых именных акций номинальной стоимостью 0,35 гривни каждая на общую сумму 4 165 000 гривен.

Вид и категория акций. Выпускаются только простые именные акции. Акции на предъявителя и привилегированные акции не выпускались и к настоящему выпуску не планируются.

Количество акций. Дополнительно выпускаются акции в количестве 11 900 000 штук.

Номинальная стоимость акций. Номинальная стоимость акции составляет 0,35 гривни каждая.

Акциям настоящего выпуска присваивается единая серия «Г» с порядковыми номерами от 00 000 001 по 11 900 000.

Общая сумма увеличения уставного фонда в связи с дополнительным выпуском акций составляет 4 165 000 гривен.

Акции выпускаются в безбумажной форме в виде записей в электронной базе данных. Акционеру выдается выписка из реестра на общее количество принадлежащих ему акций.

Права собственников простых именных акций:

— принимать участие в управлении делами Общества в порядке, определенном уставом Общества;

— принимать участие в распределении прибыли Общества и получать их долю (дивиденды);

— получать информацию о деятельности Общества в порядке, установленном положением о порядке ознакомления акционеров с информацией в ОАО «Днепрокислород»;

— свободно распоряжаться акциями, которые им принадлежат, в порядке, установленном законодательством Украины и уставом общества;

— в случае ликвидации Общества получить часть стоимости имущества Общества пропорционально размеру своей доли в его уставном фонде.

Общий размер уставного фонда, увеличенного в связи с дополнительным выпуском акций, составляет 17745000 гривен.

На дополнительный выпуск акций правлением Общества организуется в порядке и на условиях ст. 30 Закона Украины «О хозяйственных обществах» открытая подписка.

Сроки подписки: начало — 22 января 1998 года, окончание — 29 января 1998 года.

Запланированный курс продажи акций установлен 0,35 гривни за 1 акцию.

Окончательный срок оплаты полной стоимости акций установлен до 30 апреля 1999 года включительно.

Лица, желающие приобрести акции, должны в течение срока открытой подписки подать в правление Общества заявку и оплатить первоначальный взнос в сумме не менее 10% номинальной стоимости заявленных акций, после чего правление выдает им письменное обязательство о продаже соответствующего количества акций.

Заявки рассматриваются правлением в порядке очередности поступления. В случае превышения количества подписки на акции, лишняя подписка отклоняется с конца перечня подписчиков. В случае недостижения запланированного уровня подписки на акции — подписка принимается на уровне достигнутого количества на дату окончания подписки.

Акционеры Общества пользуются преимущественным правом на приобретение дополнительно выпущенных акций.

Реализация акций производится эмитентом непосредственно без привлечения торговцев ценными бумагами.

Место проведения открытой подписки:

320074, Днепропетровск, ул. Кислородная, 1. Правление ОАО «Днепрокислород» .

Тел. (0562) 27-20-52.

Реквизиты для перечисления средств за акции дополнительного выпуска:

расчетный счет 26005001000134 в АКБ «Югтокобанк» Днепропетровска, МФО 305686.

В случае отказа от выпуска акций, а также в случае, когда заявки подписчиков отклонены как излишняя подписка, осуществляется возврат уплаченных первоначальных взносов заявителями не позднее 30 дней с момента принятия решения.

Выплата дивидендов

Дивиденды по акциям выплачиваются в порядке, предусмотренном уставом Общества за счет средств чистой прибыли по результатам года после утверждения их размера общим собранием акционеров.

Выплата дивидендов осуществляется не позднее одного месяца с момента принятия решения общим собранием акционеров по адресу: Украина, Днепропетровск, ул. Ленина, 10, АКБ «Югтокобанк».

Сведения о предыдущих выпусках акций

Первичный выпуск акций осуществлялся на основании протокола № 13 от 03.05.1995 г. Фонда государственного имущества Украины — учредителя ОАО «Днепрокислород» в рамках приватизации имущества Днепропетровского государственного кислородного завода.

Выпускались простые именные акции в количестве 2 783 940 штук номинальной стоимостью 0,05 гривни каждая на общую сумму зарегистрированного установного фонда в размере 139 197 гривен. Выпуск акций был зарегистрирован Финансовым управлением Днепропетровской областной государственной администрации, о чем выдано «Свидетельство о регистрации выпуска ценных бумаг» № 65/1/96 от 30.04.96 г.

Зарегистрированный уставный фонд был оплачен в полном объеме.

Второй дополнительный выпуск акций осуществлялся на основании решения общего собрания акционеров ОАО «Днепрокислород» от 20.08.1996 г. (протокол общего собрания акционеров ОАО «Днепрокислород» № 1 от 20.08.1996 г.).

Выпускались простые именные акции в количестве 36 016 060 штук номинальной стоимостью 0,05 гривни каждая на общую сумму 1 800 803 гривни.

Выпуск акций второй эмиссии зарегистрирован Государственной комиссией по ценным бумагам и фондовой бирже, о чем выдано «Свидетельство о регистрации выпуска ценных бумаг» № 15/1/97 от 10.01.1997 года.

Зарегистрированный уставный фонд в размере 1 940 000 гривен оплачен в полном объеме.

Третий выпуск акций осуществлялся на основании решения общего собрания акционеров ОАО «Днепрокислород» от 30.09.1997 г. (протокол общего собрания акционеров ОАО «Днепрокислород» № 3 от 30.09.1997 г.).

Выпуск акций производился в связи с увеличением номинальной стоимости акции с 0,05 гривни до 0,35 гривни, которое было связано с проведенными согласно постановлениям Кабинета министров Украины индексации балансовой стоимости основных фондов Общества, в результате чего был также увеличен уставный фонд Общества.

Выпускались простые именные акции в количестве 38 800 000 штук новой номинальной стоимости 0,35 гривни каждая на общую сумму 13 580 000 гривен.

Акции предыдущих выпусков в количестве 38 800 000 штук номинальной стоимостью 0,05 гривни каждая аннулированы и обмениваются на акции новой номинальной стоимости без ограничения срока обмена.

Выпуск акций третьей эмиссии зарегистрирован Государственной комиссией по ценным бумагам и фондовой бирже, о чем выдано «Свидетельство о регистрации выпуска ценных бумаг» №958/1/97 от 28.11.1997 года.

При этом в соответствии с условиями регистрации акций данного выпуска выданное Днепропетровским облфинуправлением «Свидетельство о регистрации выпуска ценных бумаг» № 65/1/96 от 30.04.1996 года и Государственной комиссией по ценным бумагам и фондовой бирже «Свидетельство о регистрации выпуска ценных бумаг» № 15/1/97 от 10.01.1997 года утратили силу. Зарегистрированный уставный фонд в размере 13 580 000 гривен оплачен в полном объеме.

За период деятельности Общества было выпущено именных акций в количестве 38 800 000 штук.

В собственности руководящих работников Общества находится 53 000 штук простых именных акций, что составляет 0,136% от оплаченного уставного фонда.

Зарегистрированный уставный фонд в размере 13 580 000 гривен оплачен в полном объеме.

Факторы риска

Желающие приобрести акции должны учитывать следующие факторы риска:

ухудшение общей экономической ситуации в Украине;

инфляционные процессы;

кризис платежной дисциплины потребителей Общества;

нестабильность налогового законодательства.

Головне управління освіти Києва проводить конкурс (тендер) на закупку комп'ютерної техніки та програмного забезпечення на 1998 рік.

Тендер буде проведено з 14 по 31 січня 1998 року.

За додатковою інформацією звертатися за телефонами: 229-33-32, 229-14-46.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320004, Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) за позовом ЗАТ «Дніпропетровський комбінат харчових концентратів» порушив справу № Б 15-245 про визнання банкрутом ООО «Астра-Синтез». Юридична адреса: 324014, Дніпропетровська обл., Кривий Ріг, вул. Ногіна, 1; р/р 1467322 у Жовтневому ПІБ, МФО 305631, ОКПО 21882346.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Лубенська державна податкова адміністрація в Полтавській області повідомляє, що Арбітражний суд Полтавської області (Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 1946/3 б від 29.10.97 р. про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Новинка» (юридична адреса: Лубенський р-н, с. Лушники, р/р 468402 відкритий в Лубенській філії Полтавського акціонерного банку «Полтава-банк», ідентифікаційний код № 13939291.

Майнові претензії кредиторів та заяви санаторів Арбітражним судом Полтавської області приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

В связи с утерей считать недействительной лицензию Фонда государственного имущества Украины № 35 от 30 июня 1994 года на осуществление представительской деятельности с приватизационными бумагами.

Фото з конверта

Ой, снігу, снігу білого насипала зима!

Фото Юрія ПАВЛОВА.

Запитання по суті

Новий, давно забутий метод

Пригадую часи, коли в будь-якій аптеці, крім ліків, можна було придбати п'явки. Чи використовують їх у медицині у наш час?

Владислав РОСТОПЧУК, пенсіонер.

Вінниця.

— Використовують, — відповіла заступник генерального директора Української асоціації народної медицини, кандидат медичних наук Валерія Попова. — Лікування п'явками — давній метод. Вони мають залози, які здатні ефективно лікувати хворі місця людського організму. Їх використовують при гіпертонії, при запальних захворюваннях. На жаль, метод лікування п'явками несправедливо забуто, але нині він відроджується. В Ірпіні, приміром, у військовому санаторії є відділення, де лікують п'явками. У Києві кілька лікарень теж відкрили схожі відділення.

Народний календар

13 СІЧНЯ — Меланки, Меланії, щедрий вечір, щедра кутя. Зранку починали готувати другу обрядову кутю —щедру. Її можна було заправляти скороминою, смальцем чи маслом, пекли багато пирогів, щоб віддаровувати щедрувальників та посівальників. Щедрувати ходили лише дівчата, а парубоцькі гурти «водили Меланку». Одного з хлопців переодягали дівчиною і називали Меланкою.

14 СІЧНЯ — Новий старий рік, Василя. За євангельським вченням, цього дня Христові зробили обрізання. На Новий рік припадає свято Василя, який вважався покровителем землеробства. Ось чому вдосвіта годилося засівати збіжжям оселі.

Прикмети січня:

- Припиниться під вечір сніг — погода покращає.
- Якщо під вечір сніг припиняється, а небо не прояснилося, то наступного дня йтиме сніг.
- По зимі літо йде: якщо раптом випаде дощ, то такого ж дня влітку сипоне градом, а коли мороз, то буде спека.
- Зимова діброва почорніла — настане відлига з вітром.
- Якщо січень сухий, морозяний, то буде сухе спекотне літо.

Світлим рядком

Дороги не без добрих людей!

Недавно, як ото саме лютували морози, водій нашого кооперативу Павло Соя разом з механіком Антоном Ліновцем везли з Києва вантаж. І за 75 кілометрів від столиці, біля села Ставище Житомирської області, автомобіль не втримався на слизькій дорозі, з'їхав у кювет і перекинувся. Люди, дякувати Богові, залишилися живі.

Аварійну ситуацію побачив керівник автосервісу, осередок якого є в тому селі, Микола Дяченко. Цей добродій проявив велику людську увагу — допоміг відбуксирувати автомобіль на територію станції, дав команду своїм підлеглим відремонтувати, що потрібно.

Дві доби Микола Михайлович обігрівав і годував потерпілих рівненців, не взявши за це жодної копійки. Так само тепло і щиро ставилися до них кухар їдальні Ліна Онищук, завідуючий АЗС Олександр Буславець, робітники.

Не знаю, що робили б наші ветерани на 28-градусному морозі, якби не щиросердна допомога працівників автосервісу. Від усього нашого невеличкого колективу — щире їм спасибі. Щастя й добра в новому році! Нехай їх Бог благословляє в усьому!

Степан ВОРОБЕЙ, голова ветеранського кооперативу «Черевички».

Рівне.

З почутого

А так усе в нас гарно...

Зустрілися дві подруги та й повели мову про своє життя-буття.

— На роботі мене недавно скоротили, та добре, що вмію пиріжки пекти, то щось перепадає від їх продажу.

— А я так і працюю прибиральницею. Правда, зарплату не платять. Коли начальникові за гроші нагадую, злиться: «Радійте, що взагалі маєте місце». Добре, що цього року город узяла, а то хіба б вижила?

— Так-так. Ну, побіжу, бо мороз дужчає, а в нас опалення не працює. Мушу калорифером нагріти кімнату. Добре, що хоч світло не на весь день вимикають.

— А в нашому будинку води немає. Слава Богу, криниця недалеко, то ми собі потихеньку носимо воду на п'ятий поверх. Якщо економно витрачати, чотири відра на добу вистачає.

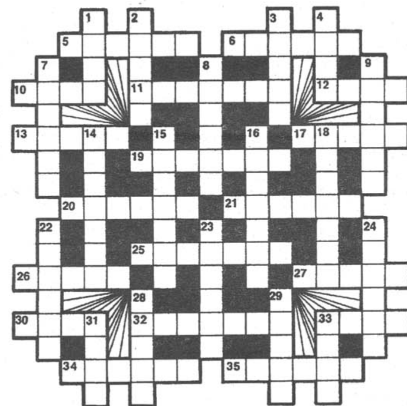
— І то добре...

Записала **Оксана КАЛУГІНА.**

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Вид булави, символ полковницької влади. 6. Жінка Лжедмитрія І та Лжедмитрія ІІ. 10. Могутнє праукраїнське плем'я. 11. Герой німецького епосу «Пісня про Нібелунгів». 12. Мінерал, напівдорогоцінний камінь. 13. Видатний український учений, відкривач випромінювання, що пізніше було назване рентгенівським. 17. Птах, який розвиває швидкість понад 300 кілометрів. 19. Красуня-чарівниця, яка обіцяла Одіссеєві безсмертя. 20. Сороковий президент США. 21. Історично-географічний край в Україні. 25. Пігмент у моркві, помідорах. 26. Нормативний акт, прийнятий вищим органом влади. 27. Найбільший острів Японського архіпелагу. 30. Найменша частинка хімічного елемента, що зберігає всі його хімічні властивості. 32. Політичний діяч в Україні. 33. Ватажок аргонавтів, які шукали золоте руно. 34. Тонке приховане глузування. 35. Один з трьох мушкетерів.

По вертикалі: 1. Пам'ятки літератури й історії в Індії, в яких сотні українських слів. 2. Правитель у Київській Русі. 3. Місто у Львівській області. 4. Мати Діви Марії. 7. Вождь гугенотів, батько короля Генріха IV. 8. Персонаж трагедії Шекспіра «Гамлет». 9. Князь волинський і галицький, король Русі. 14. Естрадний співак. 15. Черкаський полковник, який зрадив Хмельницькому. 16. Дослідник дійсності. 18. Смерч на суші у Північній Америці. 22. Давній український жіночий одяг. 23. Священна тварина в Індії. 24. Російський письменник, автор спогадів «Остання зустріч і остання розлука з Шевченком». 28. Промислова риба. 29. Декоративне покриття із тонких листів золота на іконі. 31. Майданчик на верхівці щогли. 33. Знаменитий квартет.

Відповіді до кросворда, надрукованого 27 грудня 1997 року

По горизонталі: 1. Святополк. 8. Хуррем. 9. Топчак. 10. Кантеле. 11. Трирема. 13. Ахілл. 15. Парча. 18. Барди. 19. Тмутаракань. 20. Онега. 22. Накат. 25. Коран. 29. Окуліст. 30. Алкмена. 31. Ковчег. 32. Абетка. 33. Грюнвальд.

По вертикалі: 2. Вертеп. 3. Темпера. 4. Путятич. 5. Лепкий. 6. Журнал. 7. «Мазепа». 10. Кухаренко. 12. Андромаха. 14. Лампа. 15. Патон. 16. Рюрик. 17. Аскет. 18. Бенюк. 21. Глупов. 23. Антиген. 24. Алабама. 26. Олешки. 27. Пінчер. 28. Оксень.

Мал. Сергія СЕРДЮКА.

Зворотний зв'язок

Якою ви бачите сучасну українську армію? Ваше ставлення до служби в ній вашого сина? («ГУ» за 29.11.97.)

Служба в армії — почесний і священний обов'язок кожного сина України. Прикро, що поповнення війська стає дедалі слабшим фізично і дедалі гірше освіченим. Якщо так триватиме, то незабаром нікому буде служити. Армія повинна бути забезпечена всім необхідним, на рівні часу. На жаль, цього бракує сьогодні.

Сергій ТАБАЧУК, майор у відставці.

Луцьк.

Мені чотирнадцять років, я теж повинен служити, але ж якби не «дідівщина», що процвітає в армії! Може, це наслідок отих звірячих бойовиків, що сьогодні на кожному екрані: наші хлопці, надивившись їх, теж хочуть бути «крутими». Тому й знущаються з молодших і слабших. Ні харчування, ні фізичні навантаження мене не лякають.

Роман РЕКУХА, школяр.

Носівка Чернігівської області.

Бліц-опитування

Шановний читачу! Почався рік Тигра, в якому ми, сподіваємося, житимемо краще

1. Яка з проблем, що стоять сьогодні перед Україною, турбує вас найбільше?

2. Чого ви хотіли б досягти (отримати, збудувати, купити) в цьому році?

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів ублікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254425.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311004.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0